

พันธกิจ โลก (Missions)

I. บทนำสู่พันธกิจ โลกของคริสเตียน

ส่วนที่หนึ่ง

พระคัมภีร์และพันธกิจ โลก

เพื่อที่จะมีภาระใจที่ถูกต้องสำหรับพันธกิจ โลก เราต้องมีรากฐานที่ถูกต้อง การเพียงแค่มีความ สงสารต่อผู้คนหรือมี “ความคำนึงถึง” คนเหล่านั้น จากการได้รับรู้เรื่องราวหรือคำอธิบายนั้นยังไม่ เพียงพอ เราจำเป็นต้องมีรากฐานที่ครอบคลุมและหยั่ง ลึกลงมากกว่านั้น

ความมูมานะขององค์การมิชชันไม่ได้เกิด ขึ้นมาจากมนุษย์คนใด แต่เป็นมาจากพระทัยพระเจ้า เอง พระเยซูคริสต์ทรงเป็นหลักฐานแห่งความรักของ พระเจ้าต่อมวลมนุษยชาติ พระเยซูคริสต์ทรงเป็น มิชชันนารีที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

พระคัมภีร์กล่าวถึงสิ่งนี้ไว้อย่างชัดเจน (ยน. 3:16-17; 2 คร. 5:19; 1 ยน. 2:2; ยน. 1:29) การทรง ไปได้โลกนี้ทั้งโลกเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าตั้งแต่ ปฐมกาล (จก. 17:26-27)

นักเขียนคนหนึ่งได้เคยกล่าวไว้ว่า พระคัมภีร์ บอกเล่าถึงการที่พระเจ้าทรงแสวงหามนุษย์ และ หนังสืออื่นๆบอกเล่าเกี่ยวกับการที่มนุษย์แสวงหาพระ เจ้า

1. ความคิดเรื่องมิชชันนารีในพันธสัญญาเดิม

A. การทรงเลือกและทรงเรียกอับราฮัมแสดงถึง แผนการของพระเจ้าที่จะทรงอวยพระพร โลกนี้ทั้ง โลก

ปฐก. 12:3; 18:18; 22:17-18; 26:2-4; 28:12-14

B. การทรงส่ง โยเซฟ ไปยังอียิปต์และช่วยกู้ผู้คน จำนวนมากจากความอดอยาก (ปฐก. 45:5)

C. กัณดารวิถี 14:21

D. ความรอดของหญิงต่างชาติสองคน - รูธและรา หับ

E. คำอธิษฐานของซาโลมอน - 1 พงศกษัตริย์ 8:41, 43

F. พระธรรมสดุดี - บทที่กล่าวถึงนิมิตเกี่ยวกับ ประชาชาติ : 2, 22, 47, 50, 67, 72, 96

G. พระธรรมหมวดผู้เผยพระวจนะ
อสย. 45:21-22; 49:6; 52:10; 56:7; ยรม. 3:17; ฮบก. 2:14; ฮกย. 2:7; สคย. 9:10; มลค. 1:11

H. โยนาห์เป็นมิชชันนารีไปยังต่างแดน (โยนาห์ 1:1-2)

2. หัวใจแห่งมิชชันนารีในพันธสัญญาใหม่

หัวใจเกี่ยวกับพันธกิจ โลกสามารถเห็นได้ในพันธ สัญญาเดิม แต่ในพันธสัญญาใหม่ พันธกิจ โลกคือ หัวใจ

1. พระธรรมทุกเล่มในพันธสัญญาใหม่ถูกเขียนขึ้น โดยมิชชันนารีไปยังต่างแดน

2. อัครทูตทั้งสิบเอ็ดคนเป็นมิชชันนารีไปยังต่างแดน

3. พระธรรมทุกเล่มในพันธสัญญาใหม่ที่ถูกเขียน ส่งไปยังคริสตจักร ได้ถูกเขียนส่งไปให้คริสตจักรที่ ริเริ่มก่อตั้งโดยมิชชันนารีไปยังต่างแดน

4. พระเจ้าทรงมีพระบุตรองค์เดียว และพระองค์ทรง เป็นมิชชันนารีไปยังต่างแดน

5. พระธรรมทุกเล่มในพันธสัญญาใหม่ที่ถูกเขียน ส่งไปยังบุคคล ได้ถูกเขียนส่งไปยังผู้ที่กลับใจเชื่อจาก มิชชันนารีไปยังต่างแดน

A. พระกิตติคุณ

1. พระกิตติคุณ แปลว่า “ข่าวดี” - จะเป็นข่าวดี ได้อย่างไรนอกเสียจากว่าจะมีการตีพิมพ์ ?

2. ใน มัทธิว : 9:36-38 ; 24:14 ; 13:36-38 ; 28:19-20

3. ในมาระโก : 2:17 ; 3:31-35 ; 16:15

4. ในลูกา : 4:43 ; 10:29-37 ; 14:15-24 ; 24:47

5. ใน ยอห์น : 1:12, 29 ; 14:6 ; 3:16-17 ; 20:21 ; 4:24, 35-38, 42 ; 6:33 ; 8:12 ; 9:5 ; 12:46 ; 10:16 ; 12:32 ; 16:8

B. พระธรรมกิจการ

กิจการ 1:8 (เริ่มต้นในกรุงเยรูซาเล็มและจบลงที่ในกรุงโรม) 17:26-30 ; 26:13-18

บทที่ 13 ถึง 28 เป็นประวัติศาสตร์ของพันธกิจโลก

C. จดหมายฝากต่างๆ : รม.10:12-18

1 คร. 9:16-18

2 คร. 5:9-21

ฟป. 2:14-16

1 ทม. 2:1-7

D. พระธรรมวิวรณ์ : วว. 5:9 ; 7:9-10 ; 22:17

3. พระมหาบัญชา

เมื่อเราพูดถึงพระมหาบัญชา เรากำลังพูดถึงความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ที่ได้มอบหมายให้แก่คริสตจักร และคำสั่งให้กระทำให้สำเร็จ

พระมหาบัญชานี้ได้ถูกมอบหมายถึงห้าครั้ง หลังจากที่พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายและก่อนที่พระองค์จะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ - ลองจินตนาการดูว่า - ภารกิจที่สำคัญที่สุดในโลกได้ถูกมอบหมายให้แก่คนธรรมดาสามัญที่ไม่ได้มีการศึกษาสูงแต่อย่างใด

A. พระมหาบัญชาในพระธรรมมัทธิว

ในมัทธิวเราได้เห็นพระเยซูผู้ทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ ดังนั้นในการทรงสถาปนาพระมหาบัญชา นี้เราจึงเห็นการเน้นย้ำถึงความ เป็นกษัตริย์ของพระองค์ (มธ. 28:18-20)

1. พระอำนาจของกษัตริย์ - “ทุกธาณูภาพทั้งสิ้น”

2. พระประสงค์ของกษัตริย์ - “สร้างสาวก”

3. กระบวนการของกษัตริย์ - “ออกไป, สั่งสอน, ให้บัพติศมา”

4. การทรงประทับอยู่ของกษัตริย์ - “เราจะอยู่กับเจ้า”

อย่าลืมการเน้นย้ำเรื่อง “สร้างสาวก” นี่คือนิวที่ สำคัญ ความล้มเหลวของความเคลื่อนไหวด้านพันธกิจโลกต่างๆมักเกิดมาจากการประกาศพระกิตติคุณแต่ไม่ได้ “เลี้ยงดู” ผู้เชื่อ

*สังเกตคำศัพท์สำคัญ : ออกไป, สั่งสอน, ให้บัพติศมา, สั่งสอน

B. พระมหาบัญชาในพระธรรมมาระโก 16:25

1. วิธีการของพันธกิจโลก - ประกาศ

2. สถานที่ของพันธกิจโลก - ทั่วโลก - ไม่ใช่ในที่ท้องถิ่น

3. ข้อความของพันธกิจโลก - ข่าวประเสริฐ

C. พระมหาบัญชาในพระธรรมลูกา 24:44-49

1. โครงร่างของพระมหาบัญชา

a. รากฐานของพระกิตติคุณ - พระคัมภีร์ : บัญญัติของโมเสส, ผู้เผยพระวจนะ, พระธรรมสดุดี

b. เนื้อหาของพระกิตติคุณ - การสิ้นพระชนม์ และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระคริสต์

c. พระบัญชาของพระกิตติคุณ - ต้องประกาศเรื่องการกลับใจใหม่และการยกบาป

d. สถานที่ของพระกิตติคุณ - ทั่วทุกประเทศ

e. เครื่องมือของพระกิตติคุณ - ท่านทั้งหลายเป็นพยาน

f. พลังของพระกิตติคุณ - พระสัญญาของพระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์

2. ข้อความของพระมหากษัตริย์

*ความแตกต่างในลูกา

a. พระเยซูทรงทนทุกข์ทรมานและทรงเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม (“เพื่อพวกเรา”)

b. จะต้องประกาศเรื่องการกลับใจใหม่และเรื่องยกบาปทั่วทุกประเทศ (“ในพวกเรา”)

c. คริสเตียนจะสามารถดำเนินชีวิตได้โดยทางฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น (“โดยพวกเรา”)

D. พระมหากษัตริย์ในพระธรรมยอห์น 20:21-23

1. แบบอย่าง - “พระบิดาของเราทรงใช้เรามาฉันใด”
2. คำสั่ง - “เราก้ใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น”
3. เครื่องมือ - “จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์”
4. พันธกิจ - “ยกความผิดบาป”

ส่วนที่สอง

ศิษยาภิบาลและพันธกิจโลก

บทนำ

งานหลักของคริสตจักรคือการประกาศข่าวประเสริฐแก่โลกและเสริมสร้างบรรดาผู้เชื่อ ถ้าคริสตจักรละเลยเรื่องนี้ บ่อยครั้งที่สิ่งนี้บ่งชี้ไปที่ศิษยาภิบาล “ทุกสิ่งทะยานขึ้นและร่วงหล่นไปตามภาวะผู้นำ” [Everything rises and falls on Leadership]

ถ้าคริสตจักรของเราจะกระตือรือร้นในการประกาศข่าวประเสริฐแก่โลก ศิษยาภิบาลคือกุญแจสำคัญ ศิษยาภิบาลจำเป็นจะต้องตระหนักว่าพันธกิจ

โลกคือสิ่งที่สำคัญที่สุด และมีขันนารี-ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ เป็นบุคคลที่มีความสำคัญสูงกว่าศิษยาภิบาลเสียอีก (เอเฟซัส 4:11)

1. ศิษยาภิบาลต้องมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อพันธกิจโลก บางครั้งศิษยาภิบาลอาจรู้สึกไม่พึงพอใจที่คุณมาขอความช่วยเหลือจากเขาในเมื่อตัวเองก็ยังคงพยายามดิ้นรนอยู่เช่นกัน

บางทีเขาอาจรู้สึกว่าเขายังไม่ควรเกี่ยวข้องกับพันธกิจโลกจนกว่างานของเขาเองจะมั่นคงก่อน เป็นไปได้ที่เขาอาจคิดว่าชาวอเมริกันควรดูแลเรื่องการจัดหาเงินทุนหรือไม่ก็แค่ “ปล่อยไป”

A. จงจำไว้ว่า ศิษยาภิบาล - แม้เขาจะไม่เคยออกนอกพื้นที่ของเขาเอง - ก็ต้องมีภาระใจสำหรับพันธกิจโลกในต่างแดน หรืออย่างน้อยเขาควรจะยอมรับความรับผิดชอบนี้ของเขา

B. คำแนะนำสำหรับศิษยาภิบาล

1. ศิษยาภิบาลทุกคนควรศึกษาเกี่ยวกับพันธกิจโลกขณะศึกษาอยู่ในสถาบันพระคริสตธรรม
2. ศิษยาภิบาลทุกคนควรริเริ่มและบำรุงรักษาโครงการด้านพันธกิจโลกให้เข้มแข็งภายในคริสตจักรของเขา
3. เทศนาเกี่ยวกับมิชชันนารี อย่างน้อยสักหนึ่งครั้งในรอบสามเดือน
4. มีการจัดการประชุมพันธกิจโลกประจำปี
5. เชิญชวนมิชชันนารีให้มาเยี่ยมเยียนและเทศนาเพื่อพวกเขา
6. มีการประชุมอธิษฐานเพื่อมิชชันนารี
  - a. สักหนึ่งครั้งต่อเดือน ขอมอูทิสกลุ่มอธิษฐานในคืนวันพุธให้กับเรื่องพันธกิจโลก

b. อธิษฐานเพื่อมิชชันนารีที่พวกคุณ
สนับสนุนอยู่

c. อธิษฐานเพื่อพื้นที่ที่ต้องการมิชชันนารี

7. สอนชุดเนื้อหาบทเรียนในชั้นเรียนรวีวาร
ศึกษาที่มีเนื้อหาเกี่ยวเนื่องกับเรื่องพันธกิจโลก
(รวมถึงในกลุ่มอนุชนด้วย)

8. มีแผนที่โลกแขวนอยู่ในคริสตจักรของคุณ

9. เน้นย้ำเรื่องการถวายเพื่อมิชชันนารี

2. ศิษยาภิบาลและโครงการด้านพันธกิจโลกของ
คริสตจักร

* เมื่อเราพูดถึงโครงการด้านพันธกิจโลก เรา
หมายความมากกว่าแค่เพียงการจัดการประชุมพันธกิจ
โลกประจำปี เรากำลังหมายถึงงานทั้งหมดของ
คริสตจักรที่ค้ำนึ่งถึงพันธกิจโลกในตลอดทั้งปี

* บางคริสตจักรมีการจัดการประชุมพันธกิจโลก แต่
ในช่วงเวลาที่เหลือตลอดทั้งปี เรื่องพันธกิจโลกก็ถูก
ลืมเสีย

A. คุณต้องพยายามสั่งสอนมวลสมาชิกของคุณ :

1. ให้ค้ำนึ่งถึงสภาวะของคนบาปที่หลงหาย ;
ทั้งคนพวกที่เคยได้อินและที่ไม่เคยได้อินข่าว
ประเสริฐ

2. ให้ค้ำนึ่งถึงพระมหาบัญชาของคริสตจักร :

a. แก่ทุกๆคริสตจักร

b. ในทุกๆช่วงเวลา

c. ในทุกๆชนชาติ

3. ให้ค้ำนึ่งถึงการทรงเรียกของมิชชันนารี โดย
พระวิญญาณบริสุทธิ์

B. จากนั้นคุณต้องยกระดับเรื่องพันธกิจโลกใน
คริสตจักร

1. แสดงให้เห็นว่าสิ่งนี้เป็นความรับผิดชอบอัน
ยิ่งใหญ่ของคริสตจักร

2. แสดงให้เห็นว่าสิ่งนี้เป็นภารกิจเรียกอัน
สูงสุดสำหรับผู้รับใช้พระเจ้า

3. แสดงให้เห็นว่าสิ่งนี้เป็นสิทธิพิเศษอันมอบ
น้อมที่สุดแก่ทุกๆคน

C. จากนั้นคุณควรจะทำจัดทุกอย่างที่ไม่ได้มีความ
เกี่ยวข้องกันพันธกิจโลกอย่างแท้จริงออกจาก
งบประมาณเพื่อพันธกิจโลกของคุณ

1. โครงการก่อสร้างอาคารของคุณ

2. เงินทุนสำหรับซื้อที่ดิน

3. พันธกิจอื่นๆในคริสตจักรของคุณ (คลื่นวิทยุ,
การสร้างสาวก, การศึกษาพระคัมภีร์, พันธกิจ
เพื่อคนหูหนวก, พันธกิจเพื่อคนตาบอด, ชั้น
เรียนต่างๆ, ฯลฯ)

4. จงจำไว้ว่า งบประมาณเพื่อพันธกิจโลกไม่ใช่
กองงบประมาณเพื่อเบิกจ่ายเพิ่มเติมสำหรับ
พันธกิจหรือโครงการอื่นๆของคุณ

ถ้าคุณได้รับเงินเพิ่มเติมสำหรับงบประมาณ
เพื่อพันธกิจโลก จงใช้มันเพื่อพันธกิจโลก
เท่านั้น

5. จงระวัง อย่า “กั๊ก” จากงบประมาณเพื่อพันธ
กิจโลก

3. ศิษยาภิบาลและการประชุมพันธกิจโลกประจำปี

A. จัดวันเวลาการประชุมพันธกิจโลก

1. จัดวันเวลาการประชุมให้เป็นช่วงเวลาเดิม
ของทุกปี (เช่น ทุกวันพุธสุดท้ายของเดือน
มกราคม)

2. ค้ำนึ่งถึงโอกาสต่างๆเช่น ฤดูฝน, ฤดูเก็บเกี่ยว,
ฤดูหว่าน, ช่วงปิดเทอม, ฯลฯ

3. เชิญนักเทศน์ของคุณก่อนถึงวันนัดหมายและติดต่อยืนยันการเชิญจากพวกเขา
4. ช่วงเวลาที่แนะนำ : เดือนมกราคม, เดือนมิถุนายน, เดือนพฤศจิกายน (สำหรับในเมือง)
5. วันที่แนะนำ : วันอาทิตย์ถึงวันพุธ, วันพุธถึงวันอาทิตย์ (อาจมีการฉายภาพยนตร์ในวันเสาร์หรือมีมื้ออาหารนานาชาติ)
6. วิธีอื่นๆนอกจากนี้ได้แก่เดือนแห่งพันธกิจโลก โดยมีการเชิญวิทยากรมาทุกอาทิตย์ตลอดทั้งเดือนแทนที่จะจัดการประชุมแค่ครั้งเดียว

B. เตรียมการประชุมพันธกิจโลก

1. ตัดสินใจวางหัวข้อหรือแนวคิดหลักของคุณ
2. ประดับตกแต่งอย่างเรียบง่ายและชัดเจน
3. ประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าสักหลายสัปดาห์
4. สั่งสอนและเทศนาเกี่ยวกับพันธกิจโลกและการเป็นผู้รักษาหลายสัปดาห์ก่อนถึงวันเริ่มประชุม
5. ทำทนายมวลสมาชิกให้ถวายพิเศษเพิ่มเติมเพื่อช่วยสำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มเติม
6. สั่งสอนมวลสมาชิกของคุณให้เข้าใจความแตกต่างระหว่างการถวายสิบลด กับ การถวายพิเศษ กับ การถวายเพื่อพันธกิจโลก
7. ถ้าเป็นไปได้อาจเชิญศิษยาภิบาลในที่อื่นๆให้มาเยี่ยมเยียนและเทศนา และอธิบายว่าคริสตจักรของพวกเขาทำอะไรบ้างเพื่อพันธกิจโลก ทำแบบนี้สักเดือนหนึ่งก่อนถึงวันเริ่มประชุม

C. ในระหว่างการประชุมพันธกิจโลก

1. วางแผนการประชุมนมัสการของคุณให้รอบคอบ

2. อย่าให้การประชุมนมัสการช่วงบ่ายยืดเยื้อเกินไป

3. ให้วิทยากรรู้ล่วงหน้าว่าพวกเขามีเวลาเท่าไร เน้นย้ำเรื่องนี้และกำชับพวกเขาให้อย่าพูดว่า “เรามีเวลาแค่เพียงนิดเดียว” สิ่งนี้บ่งบอกถึงความไม่เป็นมืออาชีพ

4. จัดเวลาให้สมาชิกคริสตจักรมีโอกาสแบ่งปันคำพยานในการประชุมนมัสการ เกี่ยวกับพระพรแห่งการสนับสนุนพันธกิจโลก

5. อย่าวางแผนให้มีกิจกรรมมากเกินไป ซึ่งจะกินเวลาสำหรับการเทศนาพระวจนะของพระเจ้า

6. เพลงนมัสการและเพลงพิเศษทั้งหมด ควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับพันธกิจโลก การประกาศข่าวประเสริฐ การขอมัจฉาน การถวาย

D. ภายหลังการประชุมพันธกิจโลกเสร็จสิ้นลง

1. เทศนาหรือสั่งสอนเกี่ยวกับพันธกิจโลกต่อไปอีกสักหลายสัปดาห์

2. ย้ำเตือนให้สมาชิกไม่ลืมพันธกรณี [commitment] ในการสนับสนุนพันธกิจโลกของพวกเขา

3. ให้สมาชิกบางคนของคุณมีโอกาสแบ่งปันคำพยานถึงเรื่องการตัดสินใจในเรื่องนี้ของพวกเขา

4. ศิษยาภิบาลและมิชชันนารีที่ได้รับการสนับสนุนโดยคริสตจักร

A. อธิษฐานเพื่อพวกเขาเป็นประจำ

B. พยายามหนุนใจพวกเขา

C. เขียนจดหมายถึงพวกเขา

D. ให้พวกเขาว่าคุณปรารถนาจะได้รับการจดหมายจากพวกเขาอย่างน้อยสักฉบับหนึ่งในทุกๆ 3 เดือน

ส่วนที่สาม

เงินและพันธกิจ โลก

บทนำ

1. เรารู้ว่าคริสตจักรมีความรับผิดชอบในการสนับสนุนมิชชันนารี (กจ. 13:1-4 ; 1 คร. 9 ; รม. 10:1-4 ; 3 ยน.)

2. คำถามคือ คริสตจักรจะสนับสนุนพันธกิจโลกอย่างไร ? หรือควรจะใช้วิธีการอะไร ?

3. มีวิธีการพื้นฐานบางอย่างที่ถูกใช้ ซึ่งเราจะพิจารณาต่อไป :

1. วิธีแบบความร่วมมือภายในคณะนิกราย

(ถูกใช้โดย คณะเซาเธิร์นแบปติสต์, สหคริสตจักรแบปติสต์แห่งฟิลาเดลเฟีย, กลุ่มแบปติสต์มูลฐานนิยม, คณะเมโทดิสต์)

A. คริสตจักรท้องถิ่นไม่ได้สนับสนุนมิชชันนารีแบบเป็นรายบุคคล แต่สนับสนุนโครงการพันธกิจโลกของกลุ่มหรือคณะนิกราย

B. เปอร์เซ็นต์ของสลิปลดและเงินถวายของคริสตจักรท้องถิ่นจะถูกหักส่งไปยังสำนักงานใหญ่ (สำนักงานหลัก)

C. เงินทั้งหมดที่ถูกส่งมาจากคริสตจักรท้องถิ่นต่างๆ ถูกนำมารวมเข้าในบัญชีหรือกองทุนส่วนกลาง

D. บรรดามิชชันนารีจะได้รับการสนับสนุนจากแหล่งเงินทุนเดียวกันนี้

* จุดอ่อน - คริสตจักรท้องถิ่นจะไม่ได้มีภาระใจสำหรับพันธกิจโลกอย่างแท้จริง หรือไม่ได้มีโอกาสติดต่อกับมิชชันนารี

2. วิธีแบบการสนับสนุนโดยตรงจากคริสตจักรท้องถิ่นให้แก่มิชชันนารี

A. คริสตจักรท้องถิ่นเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะสนับสนุนมิชชันนารีคนไหนหรือโครงการพันธกิจโลกใด

B. คริสตจักรเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะถวายเงินให้กับมิชชันนารีเป็นจำนวนเงินเท่าไร

C. คริสตจักรเป็นผู้นำส่งเงิน/การสนับสนุน :

1. ให้แก่มิชชันนารีโดยตรง

2. ให้แก่คริสตจักรต้นสังกัดของมิชชันนารี

3. ให้แก่องค์กรมิชชันต้นสังกัดของมิชชันนารี

D. เงิน/การสนับสนุน สามารถถูกนำส่งให้ในทุกๆ เดือน, ในทุกๆสองเดือน, หรือในทุกๆไตรมาส

E. วิธีการที่คริสตจักรท้องถิ่นสามารถใช้เพื่อสนับสนุนพันธกิจโลก :

1. แบ่งส่วนหนึ่งจากรายได้ทั้งหมด (เช่น 10 % ของสลิปลดและเงินถวายจะถูกแบ่งมาให้กับพันธกิจโลก)

2. สมาชิกแต่ละคนวางแผนว่าเขาจะถวายเพื่อพันธกิจโลกเท่าไร นอกเหนือไปจากสลิปลดและเงินถวายพิเศษของเขา (วางแผนการถวาย)

3. สัญญาการถวาย - สมาชิกคริสตจักรแต่ละคนอธิษฐานและทูลถามพระเจ้าว่าพระองค์ประสงค์จะให้เขาถวายเพื่อพันธกิจโลกเท่าไร ในแต่ละเดือน เงินส่วนนี้ไม่ใช่ส่วนหนึ่งจากรายได้ปกติของพวกเขา แต่เป็นเงินที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงประทานมาสำหรับพันธกิจโลกโดยเฉพาะ เพราะโดยที่ว่าคุณมีความเชื่อ คุณจึงสัญญาที่จะถวายเงินส่วนนั้น

4. คริสตจักรเปิดรับการถวายพิเศษเพื่อพันธกิจโลก แบ่งเฉลี่ยเงินถวายนั้นและนำส่งให้แก่บรรดามิชชันนารี

3. คำแนะนำสำหรับคริสตจักรและศิษยาภิบาล

- A. นำส่งการสนับสนุนให้ต่อเนื่องเป็นประจำ (เช่น ทุกๆสามเดือน, ทุกๆต้นเดือนหรือสิ้นเดือน)
- B. อย่าลดทอนเงินสนับสนุนมิชชันนารี นอกจากเหตุสุดวิสัยที่จำเป็นอย่างมาจริง ๆ
- C. อย่าเก็บงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อพันธกิจโลกจำนวนมากไว้ในบัญชีธนาคาร แต่จงใช้มันในโครงการพันธกิจโลกเพิ่มเติม
- D. อย่าขอให้มิชชันนารีส่งรายงานการใช้จ่ายเงิน/การสนับสนุนของพวกเขาให้กับคุณ
- E. ให้การสนับสนุนมิชชันนารีอย่างน้อยสามปี บางครั้งอาจต้องนานกว่านั้น
- F. ถ้ามิชชันนารีนั้นอยู่ในต่างแดน คุณจะต้องไม่หยุดให้การสนับสนุนจนกว่าเขาจะกลับออกมาจากสถานที่ทำพันธกิจ หรือจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรับเขาไป

ส่วนที่ดี

พันธกิจโลกและคนที่พระเจ้าทรงใช้

บทนำ

- 1. พระเจ้าทรงใส่พระทัยเรื่องความรอดของมนุษย์
- 2. พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของมนุษย์
- 3. พระเจ้าทรงเรียกมนุษย์ให้ทำงานของพระองค์
- 4. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานฤทธิ์อำนาจของพระองค์ให้แก่มนุษย์
- 5. มีสามสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในเรื่องพันธกิจโลก
  - a. การอธิษฐาน - มนุษย์ต้องอธิษฐาน

- b. การถวาย - มนุษย์ต้องถวาย
- c. การออกไป - มนุษย์ต้องออกไป

1. ความหมายของคำว่ามิชชันนารี

- A. คำว่า “มิชชันนารี” ไม่มีอยู่ในพระคัมภีร์
- B. คำว่า “มิชชันนารี” มาจากคำภาษาละติน แปลว่า “ผู้ที่ถูกส่งไป”
- C. คำว่า “อัครทูต” มาจากคำภาษากรีก แปลว่า “ผู้ที่ถูกส่งไป” (โดยมีข้อความ/ภารกิจ)
- D. ภารกิจของเขาคือการประกาศข่าวประเสริฐ - การทำหน้าที่อย่างผู้ประกาศข่าว

2. บุคคลลักษณะอันเป็นคุณประโยชน์สำหรับมิชชันนารี

(เซอร์เบิร์ต เคน)

- A. วุฒิภาวะและความมั่นคงทางอารมณ์ ; สิ่งที่ทำให้ “ขุนเคื่องเล็กๆน้อยๆ” อาจสะสมจนเป็นเรื่องใหญ่ได้
- B. สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพอากาศ, อาหาร, การแต่งกาย, ภาษา, วัฒนธรรม, ศาสนา, ฯลฯ
- C. มีอารมณ์ขัน (งานรับใช้พระเจ้าเป็นเรื่องจริงจัง - อย่าเข้าใจผิดในที่นี่ - แต่เราไม่จำเป็นต้องดึงเครียดมากเกินไปกับตัวเอง) เรียนรู้ที่จะหัวเราะให้กับตัวเองและปัญหาของคุณ
- D. มีทัศนคติที่ดีในการร่วมงานกัน (ฟป. 2:4) ในฐานะมิชชันนารี เราคือส่วนหนึ่งของทีมงานและควรรู้ว่าเราจะเข้ากับผู้อื่นอย่างไร
- E. มีความเต็มใจในการรับฟังและรับคำสั่ง ผู้ตามที่ดียอมเป็นผู้นำที่ดี
- F. สามารถอดทนต่อความยากลำบาก (2 ทธ. 2:3)

อย่ามีนิสัยมักง่ายมองหาแต่ทางลัดจนเคยตัว ชีวิต
ในชนบทของฟิลิปปินส์เป็นที่ที่ดีสำหรับการสอน
เรื่องความอดทนต่อความยากลำบาก

G. มีความอดกลั้นและมูมานะ

H. อ่ายกตนเหนือกว่าผู้อื่น (ทัศนคติแบบนี้เคยมี
อยู่ในมิชชันนารีมากมายในอดีตที่ผ่านมา)

ฮัดสัน เทย์เลอร์ กระทำหลายสิ่งเพื่อแสดงให้เห็น
ทัศนคติแบบใหม่ต่อวัฒนธรรม ในการแต่งกาย
และรับประทานอาหารเหมือนอย่างผู้คนที่เขากำลัง
ทำพันธกิจอยู่

I. อย่ามีอคติด้านเชื้อชาติ

ส่วนที่ห้า

พันธกิจ โลกและเป้าหมาย

บทนำ

1. บางคนมีความรู้สึกที่ว่าวัตถุประสงค์ของพันธกิจโลก
คือการตีพิมพ์และประกาศพระกิตติคุณ
2. การเทศนากลางแจ้ง, การแจกจ่ายใบปลิวและพระ
คัมภีร์, การประกาศข่าวประเสริฐทางคลื่นวิทยุ, ฯลฯ
ถูกเน้นย้ำอย่างจริงจัง
3. สิ่งเหล่านี้เคยเป็นจุดมุ่งหมายในงานรับใช้ที่ประเทศ
จีนของฮัดสัน เทย์เลอร์ แต่ผลลัพธ์คือ หลังจากผ่านไป
หลายปี พวกเขากลับได้เห็นการเกิดผลที่น้อยมาก
เพราะพวกเขาพลาดวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของพันธกิจ
โลกไป : การก่อตั้งคริสตจักรท้องถิ่น
4. จุดมุ่งหมายในพันธกิจของเปาโลคือการก่อตั้ง
คริสตจักรท้องถิ่น

1. เป้าหมายของเราคือการก่อตั้งคริสตจักรที่ประกาศ
ข่าวประเสริฐด้วยตนเอง

A. คริสตจักรต้องตระหนักถึงบทบาทของตนเอง
ในการสืบทอดกระบวนการประกาศข่าวประเสริฐ
แก่โลก

B. คริสตจักรจะต้องสืบทอดกระบวนการพันธกิจ
โลก โดยการ :

1. ประกาศข่าวประเสริฐในพื้นที่ของตนเอง
2. ส่งคนของตนเองไปเป็นมิชชันนารี
3. ให้การสนับสนุนด้านการเงินกับมิชชันนารี

C. ปัญหาภายในบางคริสตจักรที่เริ่ม โดยมิชชันนารี
ชาวต่างชาติบ่งชี้ข้อเท็จจริงที่ว่าคริสตจักรเหล่านั้น
รู้สึกว่ามีมิชชันนารีชาวต่างชาติคือผู้ที่ต้อง
รับผิดชอบในการสืบทอดกระบวนการ

2. เป้าหมายของเราคือการก่อตั้งคริสตจักรที่ปกครอง
ตนเอง

- A. คริสตจักรจะต้องฝึกฝนผู้นำของตนเองได้ใน
ท้ายที่สุด
- B. คริสตจักรจะต้องสามารถตัดสินใจเรื่องต่างๆ
ด้วยตนเองและเป็นอิสระจากการควบคุมจาก
ภายนอกได้ในท้ายที่สุด

3. เป้าหมายของเราคือการก่อตั้งคริสตจักรที่เลี้ยงดู
ตนเอง

ส่วนที่หก

การประยุกต์ภาคปฏิบัติของการทรงเรียกของพระเจ้า
ต่อพันธกิจด้านพระวาทะ

(ดัดแปลงโดย ดร. คาร์ล บุนสตรา จากหนังสือ : A
Biblical Theology of Missions ; George Peters หน้า

277)

บทนำ :

การประยุกต์ปฏิบัติของการทรงเรียกของพระเจ้าต่อพันธกิจด้านพระวาทะเป็นการเข้าถึงชีวิตของผู้เชื่อรายบุคคล การตอบสนองเชิงบวกอาจสามารถเปลี่ยนแปลงภาษาที่ดูไม่สำคัญให้กลายเป็นภาษาที่มีเกียรติและสง่าซึ่งอาจกลายเป็นช่องทางแห่งพระพรอันอุดมบริบูรณ์จนไม่อาจวัดได้ของพระเจ้าแก่ผู้คนอีกคนนับ ถ้าการเฉยเมยหรือการไม่เชื่อฟังนำไปสู่การหลีกเลี่ยงการทรงเรียกของพระเจ้า เช่นนั้นชีวิตก็จะต้องคาดหวังเพียงความขัดสนฝ่ายวิญญาณและความแคะแกร็นในการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

1. การเตรียมจิตใจสำหรับการทรงเรียกของพระเจ้า

อำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้า ไม่ได้ให้ข้อยกเว้นเรื่องความรับผิดชอบของมนุษย์หรือกีดกันการจذจ้อและอธิษฐานในการเตรียมใจของมนุษย์สำหรับการมีประสบการณ์กับพระเจ้า ยังคงเป็นความรับผิดชอบของมนุษย์ในการรับฟังการทรงเรียกของพระเจ้า (มธ. 11:15 ; มก. 4:9 ; 7:16 ; วว. 2:7, 11, 17, 29 ; 3:6, 13, 22)

เราอาจเปรียบเทียบการทรงเรียกของพระเจ้ากับการโทรศัพท์

สิ่งนี้หมายความว่า ไม่มีผลอะไรกับคนหูหนวกที่อยู่ปลายสาย ไม่ว่าทางต้นสายจะมีระยะทางความเจาะจง หรือความเป็นส่วนตัวมากเพียงไร เมื่อหูถูกปิดลง จิตใจก็สาละวน และความตั้งใจและวัตถุประสงค์ก็ตายตัว คนๆนั้นก็อยู่นอกเหนือวิสัยการได้ยิน และการทรงเรียกของพระเจ้าก็ไม่อาจเข้าถึงเขาได้ ไม่ใช่เพราะพระเจ้าไม่ได้ทรงเรียก แต่เพียงเพราะ

พวกเขาไม่ได้อยู่ในวิสัยของการได้ยิน พวกเขาอยู่ไกลเกินเอื้อมถึง

เราต้องเตรียมจิตใจของเราสำหรับการทรงเรียกของพระเจ้า ในการนี้เรามีคำแนะนำบางประการ :

- A. ทำให้มั่นใจว่าตัวของคุณ ได้กลายมาเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า (รม. 12:1-2)
- B. ทำให้มั่นใจว่าไม่มีความบาปที่คุณรู้ตัวคอยเป็นอุปสรรคต่อหูและสายตาฝ่ายวิญญาณของคุณ (อฟ. 1:18 ; คส. 1:9)
- C. ทำให้มั่นใจว่าคุณไม่ได้มีการวางแผนกะเกณฑ์ล่วงหน้าหรือความลำเอียง
- D. ทำให้มั่นใจว่าคุณเชื่อฟังพระเจ้าทุกวันและด้วยใจยินดีในสิ่งเล็กๆของชีวิตประจำวัน แสดงการเชื่อฟังต่อพระเจ้าและมนุษย์ (ลก. 19:17 ; 1 ซมอ. 15:22)
- E. ทำให้มั่นใจว่าคุณเต็มใจที่จะออกไปและให้พระเจ้าทรงใช้ในทุกแห่ง (ยน. 7:17)
- F. สร้างนิสัยแห่งการอธิษฐาน, ศึกษาพระคัมภีร์, และใคร่ครวญภาวนาส่วนตัวกับพระเจ้าทุกวัน (ยน. 1:8 ; สดค. 77:12 ; 119:15, 25)
- G. สร้างนิสัยแห่งการอดทนรอคอยพระเจ้า และคาดหวังให้พระองค์ทรงนำทุกอย่างก้าวในชีวิตประจำวันของคุณ (สภย. 3:6 ; สดค. 23:3)
- H. ศึกษาพระวาทะของพระเจ้าอย่างรอบคอบเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตคริสเตียนและคริสตจักร ชิมชับเอาพระวาทะของพระเจ้าให้เต็มอิ่ม (สดค. 119:11, 104-105)
- I. ศึกษาอย่างรอบคอบถึงความต้องการฝ่ายวิญญาณที่ใหญ่หลวงที่สุดในทุกวันนี้และ

เตรียมพร้อมที่จะพบกับมัน มีนิมิตและภาระใจ
ต่อ โลกใบนี้ (ยน. 4:35)

J. ใช้เวลาให้มาก กับการอธิษฐานวิงวอนเพื่อ
เป้าหมายและการดำเนินพันธกิจของพระคริสต์ใน
บ้านเกิดและในต่างแดน (มธ. 9:37-38)

K. อธิษฐานอย่างสม่ำเสมอและขมก้มเขม้นให้พระเจ้า
ทรงนำพาความสนใจของบารนาบัสมายังเขา
โล ดังนั้น บารนาบัสจึงเดินทางจากอันทิโอก
มายังทาร์ซัสเพื่อขยายการทรงเรียกของพระเจ้า
แก่เขาโล (กจ. 11:25-26)

L. เชื่อวางใจมั่นคงในพระสัญญาของพระเจ้าและ
คาดหวังให้พระองค์ทรงสำแดงแก่คุณตามที่จำเป็น
พระองค์จะทรงสำแดงพระประสงค์และการทรง
เรียกอันแน่นอนของพระองค์ (สดด. 37:5, 7ก ;
32:8)

ความชัดเจน ลึกซึ้ง และความเด็ดขาดของการทรง
เรียกของพระเจ้าจะขึ้นอยู่กับการพัฒนาขึ้นของ
สภาพจิตใจ ความเหนียวแน่นของการสามัคคีธรรม
ของเรากับพระเจ้า และระดับของความเต็มใจของ
เราที่จะเชื่อฟังองค์จอมเจ้านายในคำสั่งและพระ
มหาบัญชาของพระองค์

2. การตระหนักถึงการทรงเรียกของพระเจ้าอย่างเป็น พิเศษเกี่ยวกับพันธกิจโลก

โดยหลักๆแล้ว พระเจ้าทรงใช้แนวทางอย่างน้อยห้า
ประการเพื่อกระทำให้การทรงเรียกของพระองค์ตรา
ตรึงและเป็นส่วนตัวในจิตใจของมนุษย์

A. ผ่านทางมนุษย์ที่เป็นเครื่องมือของพระองค์

1. มีตัวอย่างที่พบได้ในประสบการณ์ของเปาโล
เปาโลได้ตั้งคำถามว่า :

“พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงประสงค์ให้ข้า
พระองค์ทำสิ่งใด ?” ภายในเมือง พระเจ้าทรง

ปรากฏแก่อานาเนียและทรงสำแดงให้เขาเห็นถึง
การทรงเรียกเขาโล (กจ. 26:16-19)

2. อีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้น ขณะเขาโลอยู่ใน
ทาร์ซัส

ความต้องการเริ่มต้นขึ้นในอันทิโอก และพระเจ้า
เจ้าทรงนำพาความสนใจของบารนาบัสมายังเขา
โล ดังนั้น บารนาบัสจึงเดินทางจากอันทิโอก
มายังทาร์ซัสเพื่อขยายการทรงเรียกของพระเจ้า
แก่เขาโล (กจ. 11:25-26)

B. ผ่านทางการอ่านและใคร่ครวญภาวนาพระ
วจนะของพระเจ้า ใครบางคนได้บรรยายภาพ
มิชชันนารีอย่างเหมาะสมว่าเป็นคั้งตัวแทนของ
พระคริสต์ในด้าน :

ความคิด ในการคิดอย่างพระคริสต์

จิตใจ ในการรักอย่างพระคริสต์

วาจา ในการพูดอย่างพระคริสต์

มือ ในการช่วยเหลืออย่างพระคริสต์

C. ผ่านทางการรายงานและศึกษาด้านพันธกิจโลก
บางทีคำอธิบายที่ดีที่สุดของวิธีการนี้อาจถูกพบได้
ในชีวิตของบิดาแห่งพันธกิจโลกสมัยใหม่ วิลเลียม
แคร์รี่ เป็นที่รู้กันว่าแคร์รี่เป็นนักศึกษาพระวจนะของ
พระเจ้าที่ขยันขันแข็ง เขาดำรงอยู่ในพระวจนะ แต่
ก็เป็นที่รู้กันด้วยว่าเขายังเป็นนักศึกษาความเป็นไป
ของโลกอย่างกระตือรือร้น โดยเฉพาะในด้านที่
เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่เรื่องราวพระกิตติคุณ

ในการศึกษาเรื่องพันธกิจโลกจึงเป็นที่เลื่องลือกัน
ถึงช่างทำรองเท้าและแผนที่พันธกิจโลกบนกำแพง
ตรงหน้าเขา ในแผนที่ที่สร้างขึ้นเองนี้ เขาได้ใส่ข้อมูล
ทุกอย่างที่เขาพบในตำราภูมิศาสตร์ หนังสือพิมพ์
และ โดยเฉพาะในรายงานการสำรวจบริเวณ

แปซิฟิกทางใต้ของ ดร. คูคและรายงานของบริษัท
อีสต์ อินเดีย เทคคิง คอมปะนี

รายงาน ข้อเท็จจริง ตาราง แผนที่ และภาพถ่าย
ยังคงมีพลังอันยิ่งใหญ่ และพระเจ้าทรงใช้สื่อ
เหล่านี้เพื่อการทรงเรียกของพระองค์ ดังนั้น
มิชชันนารีจึงไม่ควรเบื่อบอกเล่าซ้ำ “...
ถึงพระราชกิจทั้งปวงซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำ
ร่วมกับเขา กับซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดประตูให้คน
ต่างชาติเชื่อ” (กจ. 14:27)

D. ผ่านทางประสบการณ์การเผชิญวิกฤติต่างๆ

ชายและหญิงจำนวนมากของพระเจ้าได้ถูกนำเข้าสู่
วิกฤติในชีวิตของพวกเขา ก่อนที่พระเจ้าจะทรง
ประทับการทรงเรียกของพระองค์ให้ตราตรึงอยู่ใน
จิตสำนึกของพวกเขาและได้รับการตอบสนองใน
เชิงบวก

E. ผ่านทางตรรกะและการคิดแบบเป็นเหตุเป็นผล
ซี. ที. สตัดด์ ให้เหตุผลว่า “ถ้าพระคริสต์ทรงเป็น
พระเจ้าและได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อข้าพเจ้า
เช่นนั้นก็ไม่มีการเสียสละใดที่มากเกินไปสำหรับ
ข้าพเจ้าที่จะทำเพื่อพระองค์” คีธ ฟอลคอนเนอร์
แห่งอาระเบีย เขียนไว้ว่า “ในขณะที่ทวีปอันกว้าง
ใหญ่ยังคงถูกห่อหุ้มอยู่ในรัตติกาลอันมืดมิด และ
กว่าร้อยละสามชีวิตยังคงทุกข์เข็ญจากความน่า
สะพรึงกลัวของพวกเขาไร้ศาสนาและอิสลาม ภาระใน
การต้องพิสูจน์นั้นตกอยู่กับท่านในการแสดงให้
เห็นว่าสภาวะการณ์ที่พระเจ้าทรงวางท่านให้อยู่
นั้นเป็นพระดำริของพระองค์เพื่อที่จะกีดกันท่านออก
จากพันธกิจในต่างแดน”

3. การโน้มน้าวใจในการทรงเรียกของพระเจ้า

แม้ว่าไม่มีการทรงเรียกใดที่จะเหมือนกันในทุก
รายละเอียดในด้านความประทับใจและการ
แสดงออกเชิงจิตวิทยา แต่ข้าพเจ้าก็เชื่อว่าทุกการทรง
เรียกซึ่งมีการตอบสนองเชิงบวกในจิตใจที่
เตรียมพร้อมมักจะมีผลในการโน้มน้าวใจดังนี้ :

A. ความเชื่อมั่นอันลึกซึ้งถึงความต้องการพระกิตติ
คุณทั่วโลก

B. ความเชื่อมั่นอันลึกซึ้งว่าพระเจ้าทรงมีพระ
ประสงค์ให้คนทุกคนได้รับพระกิตติคุณ และพระ
เจ้าไม่ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย

C. ความตระหนักรู้ถึงสื่อกลางเดียวที่สามารถเติม
เต็มความจำเป็นนั้นได้ - ข้าพเจ้าประเสริฐของพระเยซู
คริสต์

D. ความรู้สึกอันลึกซึ้งถึงความไม่เพียงพอ ความไร้
ความสามารถ และความไม่คู่ควรของตนเอง

E. ความตระหนักรู้ถึงความสามารถของเราในการ
บรรลุถึงความจำเป็นนั้น (การเตรียมพร้อม) หรือ
ความตั้งใจในการเตรียมพร้อมที่จะบรรลุความ
จำเป็นนั้น

F. การยอมหมดทั้งหัวใจและยอมจำนน โดย
สมบูรณ์ต่อภาระหน้าที่ในการบรรลุความจำเป็น
นั้น

G. สิ่งนี้บ่อยครั้งมักเกิดขึ้นควบคู่ไปกับความพึง
พอใจภายใน ความเชื่อมั่นที่เติบโตขึ้น และสันติสุข
และการหยุดพัก

4. บททดสอบในการทรงเรียกของพระเจ้า

หลักการซึ่งเราอาจนำมาใช้เพื่อทำให้การทรงเรียกของ
เรามีความแน่นอน ได้ถูกสรุปไว้เป็นอย่างดีโดยนักเขียน
คนหนึ่ง :

- A. สิ่งนี้สอดคล้องกับแผนการ โดยทั่วไปของพระเจ้าที่ถูกเปิดเผยในพระวาทะของพระองค์หรือไม่ ?
- B. สภาพการณ์ ของคุณ สามารถถูกนับได้ว่าสอดคล้องกับสิ่งที่ดูเหมือนเป็นการทรงนำของพระองค์หรือไม่ ?
- C. พระวิญญูณ บริสุทธิทรงเป็นพยานอย่าง ต่อเนื่องว่าสิ่งนี้เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าหรือไม่ ?
- D. คุณยังคงได้รับการทรงเรียกแม้เมื่อหมดซึ่ง ความท้าทายในการผจญภัยและความน่าหลงใหล ในวีรกรรมต่างๆหรือไม่ ?
- ถ้าคุณ ได้รับการทรงเรียกเข้าสู่พันธกิจที่คุณเล็กน้อย คุณพร้อมที่จะไปหรือไม่ ? ถ้าคุณเป็นเพียงคนเดียว ที่จะยืนหยัด คุณจะยืนหยัดหรือไม่ ?
- E. คุณพร้อมจะจ่ายราคาหรือไม่ ?
- F. คุณเพียงแค่ “ประทับใจ” ว่าคุณควรเข้าสู่สนาม พันธกิจบางอย่าง หรือเป็น “ความมั่นใจ” อันลึกซึ้ง ?
- ให้เราสร้าง ความมั่นใจว่าเราได้ยอมให้การทรง เรียกของพระเจ้าเข้ามาทำให้ชีวิตของเราเติบโตขึ้น แต่จะต้องไม่กลับกลายเป็นคนเขินอายและไร้ ประสิทธิภาพ มีอันตรายอยู่ทั้งในการกระทำที่ขาด วุฒิภาวะและอันตรายอยู่ในความเฉื่อยช้า
- ที่แห่งใดที่พระองค์ทรงนำข้าฯไป
 ไม่มี ความทุกข์ใดจะหันข้าฯกลับ
 พระผู้เลี้ยงทรงอยู่เคียงข้างข้าฯ
 และไม่มี ความขัดสนใดใด
 พระปัญญาของพระองค์ตั้งรูกอยู่เสมอ
 พระเนตรของพระองค์ไม่เคยดับ
 พระองค์ทรงทราบหนทางที่พระองค์ทรงเลือก

และข้าฯจะเดินไปกับพระองค์

แอนนา แอล. เว็ทซิ่ง

5. ความท้าทายแห่งการทรงเรียกของพระเจ้าในพันธกิจด้านพระวาทะ

การทรงเรียกของพระเจ้าประทานเกียรติอันสูงสุด ให้แก่นมนุษย์และกลายมาเป็นความท้าทายในชีวิตของเขา ดังนั้นจึง ไม่มีใครควรดูหมิ่นการทรงเรียกของพระเจ้า เพราะสิ่งนี้คู่ควรแก่การอธิษฐานไคร่ครวญและการขะมักเขม้นเอาใจใส่ของเขา

A. การทรงเรียกของพระเจ้าเป็นความท้าทายสู่ชีวิตแห่งการเสียสละ

นี่เป็นหลักการที่มั่นคงถาวรแห่งแผ่นดินของพระเจ้า คือพันธกิจฝ่ายวิญญูณทุกอย่างมีรากฐานและเกี่ยวข้องกับชีวิตแห่งการเสียสละ แม้แต่พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงเป็นกรณียกเว้น ในหลักการนี้ แต่แน่นอน พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพด้วยการทรงเสียสละอย่างมากที่สุด เราได้อ่านพบว่าพระองค์ได้ทรงยอมสละความมั่งคั่งนิรันดร์และทรงยอมยากจนเพื่อให้ผู้อื่นได้กลายเป็นคนมั่งมี (2 คร. 8:9)

พระองค์ได้ทรงปลดเปลื้องพระองค์เองจากสง่าราศี ซึ่งเป็นของพระองค์ตั้งแต่นิรันดร์กาล (ยน. 17:5, 24 ; ฟป. 2:5-8 ; มธ. 26:67-68 ; 27:27-31 ; มก. 14:65 ; 15:16-20 ; ลก. 22:63-65 ; ยน. 18:22 ; 19:1-3 ; 10:17-18)

การทรงเรียกของพระเจ้าเป็นความท้าทายสู่ชีวิตแห่งการเสียสละ โดดเดี่ยว ขาดแคลน และยากลำบาก ซึ่งจะผลาญกำลังฝ่ายร่างกาย และสิ่งที่เป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพอาจรวมเข้ามาในการทรงเรียกของพระเจ้า ความสะดวกราบรื่น และ

ความสัมพันธ์ จะต้องกลายมาเป็นสิ่งรองลงมาถัดจากการทรงเรียกของพระเจ้า พระเจ้าอาจทรงเรียกร้องการเสียดสละสุขภาพและชีวิต สิ่งนี้เป็นความท้าทายในการทรงเรียกของพระเจ้า

B. การทรงเรียกของพระเจ้าเป็นความท้าทายสู่การรับใช้ความต้องการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษยชาติ มิชชันนารีที่ได้รับการทรงเรียกของพระเจ้าจะต้องชำระรักษาการทรงแต่งตั้งตัวเขาไว้จากพระเจ้าให้ชัดเจนและมั่นคงอยู่ในจิตใจ เขาถูกเรียกให้รับใช้ความต้องการฝ่ายวิญญาณของมนุษยชาติ อันตรายอันใหญ่หลวงและแน่นอนของการถูกนำไปหลงทางและการลงแรงไปกับสิ่งที่เป็นดั่งอาการเพียงชั่วคราวมากกว่าไปกับสาเหตุของความเจ็บป่วยชั่วคราวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ตามที่ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์เป็นยารักษาเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่เพียงพอ สำหรับ ความต้องการนี้ ดังนั้น มิชชันนารีต้องมั่นคงในการประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า ซึ่งจะเป็นได้ก็ต่อเมื่อเขาก็คิดและสัตย์ซื่อต่อการทรงเรียกของพระเจ้า

C. การทรงเรียกของพระเจ้าเป็นความท้าทายสู่การรับใช้ซึ่งได้รับบำเหน็จอันยิ่งใหญ่ที่สุด

คำเตือนสติของพระคริสต์ยังคงเป็นจริงอยู่ในทุกวันนี้เหมือนที่เคยเป็นจริงในช่วงเวลาที่พระองค์ได้ตรัสว่า “การเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่นักหนา แต่คนงานยังน้อยอยู่” (มธ. 9:37 ; ยน. 4:35)

D. การทรงเรียกของพระเจ้าเป็นความท้าทายสู่ประสบการณ์อันลึกซึ้งกับพระเจ้าในชีวิตของเรา

นี่เป็นความมั่นใจอย่างลึกซึ้งที่สุดของข้าพเจ้าว่า มิชชันนารีของพระเจ้าไม่เพียงแต่มีความเฉพาะตัวในการทรงเรียกและพันธกิจของเขา เขายังมีความเฉพาะตัวในประสบการณ์ของเขากับพระเจ้าด้วย

ชีวิตของเขามีทั้ง “ความกลัว” พอๆกับ “การเยียวยา” ในชีวิตคริสเตียนและพันธกิจ เขาได้ประสบการณ์กับการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้าในรูปแบบที่เฉพาะตัว

ความห่างเหินจากเพื่อนฝูงและเครือญาติได้ถูกสมดุลด้วยความใกล้ชิดกับพระเจ้า ความลำบากและไม่สะดวกสบายได้ถูกคลายด้วยการเล่าโลมใจ สันติสุข และความชื่นชมยินดีที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ ความต่ำทรามทางศีลธรรมและสังคมที่เขาได้ประสบอย่างต่อเนื่องได้ถูกตอบโต้ด้วยพระสิริและการทรงประทับอยู่ของพระเจ้า ทรมานและความไม่สบายทางกายได้ถูกกลบด้วยความมั่งคั่งฝ่ายวิญญาณ ดังนั้น การสูญเสียจึงกลับกลายเป็นการได้รับ พระเจ้าของเราทรงเป็นองค์จอมเจ้านายที่ยุติธรรมพอๆกับทรงเป็นผู้ปลอบประโลมที่เปี่ยมด้วยพระคุณ

บทสรุป

นี่เป็นคำพยานของบรูษท่านหนึ่งผู้ซึ่งเราน่าจะรู้จัก เดวิด ลิฟวิงสโตน บรูษผู้ซึ่งฝังใจของเขาในแอฟริกา ได้ทิ้งถ้อยคำเหล่านี้ให้เราได้ไตร่ตรอง :

“ในส่วนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่เคยถดถอยในความยินดีที่ว่าพระเจ้าทรงมอบหมายให้ข้าพเจ้าอยู่ในฐานะเช่นนี้ ผู้คนพูดถึงการเสียดสละที่ข้าพเจ้าได้กระทำในการใช้ชีวิตของข้าพเจ้าในแอฟริกา สิ่งนี้ ซึ่งเป็นการตอบแทนแก่เล็กน้อยสำหรับหนี่อันใหญ่หลวงต่อพระเจ้าที่เราไม่อาจคืนให้ได้หมด จะเรียกว่าการเสียดสละได้หรือ ? สิ่งนี้จะเป็นการเสียดสละอันจะนำมาซึ่งรางวัลที่ดีเยี่ยมที่สุด ความสำเร็จรุ่งเรืองสำนึกถึงการทำความดีงาม สันติสุขในจิตใจ และบ้าน

อันสคิไลในบั้นปลายอันเปี่ยมด้วยสง่าราศีหลังจากนี้ เช่นนั้นหรือ ?

ขอให้ห่างไกลจากคำพูดเหล่านี้ และมุมมองเหล่านี้ และความคิดเหล่านี้เถิด สิ่งนี้ไม่ใช่การเสียดสีอย่างแน่นอน แต่น่าจะเรียกได้มากกว่าว่านี่เป็น**สิทธิพิเศษ** ความหวาดวิตก ความเจ็บป่วย ความทุกข์ยาก หรืออันตรายทั้งในปัจจุบันและอนาคต พร้อมกับการรุดหน้าไปด้วยความสะดวกสบายขั้นพื้นฐานและความรักต่อชีวิต อาจทำให้เราหยุดชะงักและเป็นเหตุให้จิตวิญญาณระส่ำระสายและอับปางลง แต่ให้สิ่งนี้เป็นเพียงชั่วคราเท่านั้นเถิด

ทั้งสิ้นเหล่านี้ไม่มีความหมายอะไรเลยเมื่อเทียบกับสง่าราศีซึ่งจะสำแดงอยู่ในเราและเพื่อเรานับจากนี้ไป ข้าพเจ้าไม่เคยเสียดสี เราไม่ควรกล่าวเช่นนั้น เมื่อเราระลึกถึงการทรงเสียดสีที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ผู้ทรงละจากบัลลังก์ของพระบิดาในที่สุด และประทานพระองค์เองเพื่อเรา”

II. พันธกิจ โลกในเอเชีย

เอเชียในภาพรวม

เอเชียเป็นทวีปที่ใหญ่ที่สุดและมีประชากรมากที่สุดในโลก เป็นฐานที่มั่นที่สำคัญของศาสนาพุทธและฮินดู ศาสนาคริสต์นับว่าเป็นชนกลุ่มน้อยเพียงแค่ประมาณ 5 % ของประชากรทั้งหมด และยิ่งน้อยลงไปอีกมากเมื่อนับเฉพาะ โปรเตสแตนต์เท่านั้น อย่างไรก็ตาม ในบางประเทศแม้คริสเตียนจะมีจำนวนไม่มาก แต่มีอิทธิพลมากในสังคม จากการที่คริสเตียนในประเทศนั้นๆเป็นกลุ่มคนที่มีระดับการศึกษาและสถานะทางสังคมที่ค่อนข้างดี คริสเตียนที่มีความชำนาญในวิชาชีพแขนงต่างๆมีสัดส่วนเป็นถึงกว่า 10 % ของประชากรในฮ่องกง 11 % ในอินโดนีเซีย และ 92 %

ในฟิลิปปินส์ ซึ่งรวมถึงคาทอลิกอีกประมาณ 47 ล้านคน ปัจจุบันมีชาวเอเชียอีกกว่าหนึ่งพันล้านคน (ประมาณ 38 %) อาศัยอยู่ในประเทศที่ไม่อนุญาตให้คริสเตียนจัดการประชุมหรือประกอบศาสนกิจได้อย่างเปิดเผย

ในบางพื้นที่มีสัดส่วนจำนวนที่แท้จริงของประชากรคริสเตียนอยู่มากกว่าตัวเลขสถิติที่เป็นทางการ ตัวอย่างเช่น รัฐคาเรลา เมฆาลัย มณีปุระ มิโซรัม และนากาแลนด์ ในประเทศอินเดีย หรือรัฐซาบ่าห์ และซาราวัก ในประเทศมาเลเซีย

พื้นที่ - ผืนแผ่นดินของทวีปเอเชียคิดเป็นกว่า 29 % ของผืนแผ่นดินโลกทั้งหมด ในจำนวนนี้รวมถึงไซบีเรีย (ดินแดนฟากตะวันตกของเทือกเขายูรัลในรัสเซีย) ในยุโรปตะวันออก และเอเชียตะวันตก (รวมอัฟกานิสถาน) ในตะวันออกกลางด้วย นอกเหนือจากนี้ ยังมีพื้นที่อีกประมาณ 20,657,000 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็น 15.2 % ของผืนแผ่นดินโลกทั้งหมด

ประชากร - ประมาณ 2,640,000,000 คน หรือคิดเป็น 54.7 % ของประชากรโลกทั้งหมด อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 1.8 % ต่อปี และความหนาแน่นเฉลี่ยประมาณ 130 คนต่อตารางกิโลเมตร

ภาษา - มีภาษาที่เป็นที่รู้จักอย่างเป็นทางการมากกว่า 1,480 ภาษา หรือประมาณ 27 % ของภาษาทางการทั้งหมดในโลก และอาจมีมากกว่าที่ปรากฏในเอกสารนี้

การแปลพระคัมภีร์ - มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว 50 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 102 ภาษา มีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 199 ภาษา และมีอีกกว่า 209 ภาษาที่ยังคงมีความต้องการด้านการแปลพระคัมภีร์ แต่ในกรณีหลังสุดตัวเลขที่แท้จริงอาจสูงถึงมากกว่า 1,000 ภาษา

ศาสนา - อเทวนิยม 27.4 % อิสลาม 16.9 % ฮินดู 23.8 % พุทธ 21 % ศาสนาพื้นบ้านและนั้บถือไสยศาสตร์ 2.8 % คริสต์ 7.3 % (โรมันคาทอลิก 2.6 % ออร์ทอด็อกซ์ 0.07 % ลัทธิเทียวมเท็จ [เช่น มอรรอน ฯลฯ] 0.24 % โปรเตสแตนท์ 3.7 %) นอกจากนี้ยังมีอีแวนเจลิคอลลัทธิทั้งหมดประมาณ 2.7 % ซึ่งใน 14 ประเทศจากทั้งหมด 25 ประเทศมีส่วนของอีแวนเจลิคอลลัทธิน้อยกว่า 1 %

บังกลาเทศ

(สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ)

พื้นที่ - ประมาณ 144,000 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่บริเวณที่ลุ่มสามเหลี่ยมแม่น้ำคงคาและพรหมบุตร มีฝนชุกและน้ำท่วมบ่อยครั้ง

ประชากร - ประมาณ 101,500,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.8 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 704 คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - เบนกาลี 98 % พินาร์ 1 % (ซึ่งส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในค่ายผู้อพยพ) ชนเผ่าต่างๆ 0.7 % (ประมาณ 640,000 คนใน 28 เผ่า)

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ เบนกาลี และอังกฤษ ภาษาทั้งหมด 33 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งเล่มแล้ว 13 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 3 ภาษา และมีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 8 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 25 %

เศรษฐกิจ - หนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดของโลก ซึ่งกำลังประสบปัญหาจากการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็วและภัยธรรมชาติอยู่เนืองๆ รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 130 ดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราเงินเฟ้อ 12 %

ศาสนา - รัฐประกาศตนเป็นกลางทางด้านศาสนา (Secular State) ตั้งแต่ปี 1971 เป็นต้นมา แม้จะมีประชากรส่วนใหญ่นับเป็นมุสลิม รัฐบาลทหารในปัจจุบันกำลังนำประเทศเข้าสู่การเป็นรัฐมุสลิมมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ก็เกิดความตึงเครียดขึ้นระหว่างกลุ่มมุสลิมอนุรักษนิยมและมุสลิมหัวก้าวหน้า และอาจยิ่งส่งผลให้เกิดข้อจำกัดที่แน่นหนามากขึ้นต่อคริสเตียน ; มุสลิม 87 % ฮินดู 11.7 % พุทธ 0.6 % ศาสนาชนเผ่า 0.1 % โปรเตสแตนท์ 0.18 % อีแวนเจลิคอลลัทธิ (1,230,000 คน) และมีมิชชันนารีกว่า 440 คนจาก 30 องค์กร

ภูฏาน

(ราชอาณาจักรภูฏาน)

พื้นที่ - ประมาณ 47,000 ตารางกิโลเมตร เป็นดินแดนขนาดเล็กตั้งอยู่บริเวณฝั่งตะวันออกของเทือกเขาหิมาลัย

ประชากร - ประมาณ 1,400,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 25 คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - ดรุกปา 67 % (มี 2 กลุ่มใหญ่ กลุ่มที่มาจากทิเบตซึ่งพูดภาษาซองคา และกลุ่มที่มาจากทางตะวันออกซึ่งพูดภาษาซาร์โคปา) เนปาลี 20 % (ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนผู้อพยพ) อัสนัม, ลิกซิม, และอรุณาจัล 13 % และผู้อพยพชาวทิเบตอีกประมาณกว่า 1,000 คน (ในอดีตเคยมีถึง 7,000 คน)

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ ซองคา ภาษาทั้งหมด 15 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งเล่มแล้ว 2 ภาษา และมีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 2 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 5 %

เศรษฐกิจ - ยังขาดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต แต่มีศักยภาพด้านการพัฒนาในอนาคต สูง รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 85 ดอลลาร์สหรัฐฯ

ศาสนา - ประเทศนี้มีเอกภาพและความเป็นเอกราช ภายใต้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ การจัดการ ประชุม เผยแพร่ และนำคนเข้ารีตในศาสนาอื่นอย่าง เปิดเผยถือว่าเป็นเรื่องผิดกฎหมาย ; พุทธ 69.6 % ฮินดู 24.6 % มุสลิม 5 % โปรเตสแตนต์ ประมาณ 1,200 คน ซึ่งมีการจัดการประชุมตามบ้าน และส่วนมากเป็น ชาวเนปาลีกับอินเดีย และมีมิชชันนารี 25 คนจาก 5 องค์กร

มีผู้เชื่อชาวคริสต์ที่เป็นที่ทราบชัดเจนเพียงแค่ 10 คน และแทบจะไม่มีเลยในชนกลุ่มน้อยต่างๆ ผู้เชื่อเหล่านี้ พบปะประชุมกันในที่ต่างๆกว่า 20 แห่งบริเวณตะเข็บ ชายแดนทางภาคใต้ และคริสเตียนชาวต่างชาติไม่อาจ ร่วมสภามัคคิธรรมกับคนกลุ่มนี้ได้ง่ายนัก

บรูไน

(เนการาบรูไนดารุสซาลาม)

พื้นที่ - ประมาณ 5,800 ตารางกิโลเมตร ดินแดนขนาดเล็กที่ถูกล้อมรอบด้วยรัฐซาราวักของประเทศมาเลเซีย บนเกาะบอร์เนียว

ประชากร - ประมาณ 279,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้น ประมาณ 2.4 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 48 คนต่อ ตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - มาเลย์ 40 % (ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐ) จีน 26.7 % (ส่วนใหญ่ ครอบครองตลาดการค้าและธุรกิจ) ชาวอินเดีย, ยุโรป, เกาหลี, และฟิลิปปินส์ ที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามา 6.7 % ชน เผ่าต่างๆ 27.3 %

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ มาเลย์ และอังกฤษ ภาษา ทั้งหมด 16 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งเล่ม แล้ว 7 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 3 ภาษา และมีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 1 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 70 %

เศรษฐกิจ - มีการพัฒนาและเติบโตที่รวดเร็วด้วย รายได้ที่มาจากอุตสาหกรรมน้ำมัน รายได้เฉลี่ยต่อหัว ประมาณ 21,140 ดอลลาร์สหรัฐฯ

การเมือง - ปฏิเสธที่จะผนวกดินแดนกับประเทศ มาเลเซียในปี 1963 จนตกเป็นรัฐอารักขาของสหราชอาณาจักรและได้รับเอกราชในปี 1983 เป็นต้นมา

ศาสนา - ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ แม้จะมีการรับรองเสรีภาพในการนับถือศาสนาอื่นๆ แต่การ ดำเนินพันธกิจต่างๆยังไม่ได้รับอนุญาต ; มุสลิม 64 % ศาสนาของชาวจีน 19.6 % ไสยศาสตร์ 5 % ฮินดู 0.9 % โปรเตสแตนต์ 2.4 % อีแวนเจลิคอล 0.41 % และมี มิชชันนารี 2 คนจาก 1 องค์กร

ประเทศนี้ไม่อนุญาตให้ประกาศกับชาวมุสลิม และยังไม่เคยมีรายงานการเกิดผลในการประกาศกับชาวมุสลิม แต่การประกาศกับคนที่ไม่เป็นมุสลิมสามารถ กระทำได้ การตอบสนองที่มีนัยสำคัญมาจากชาวจีน และคริสเตียนที่ย้ายถิ่นฐานมาจากที่อื่นยังมีความ พยายามที่จะเข้าถึงกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เช่น อังกฤษ ดัตช์ เกาหลี ฟิลิปปินส์ ฯลฯ ซึ่งส่วนมากมักเป็นคริสเตียนเพียงในนามหรือยังไม่เป็นคริสเตียน

พม่า

(สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา)

พื้นที่ - ประมาณ 687,000 ตารางกิโลเมตร ประเทศนี้ ถูกล้อมรอบด้วยเทือกเขาที่คั่นอาณาเขตติดต่อกับ ประเทศอินเดีย จีน และไทย

ประชากร - ประมาณ 36,900,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.2 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 54 คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - พม่า 65.1 % ะไข่ 5 % ชนกลุ่มน้อยต่างๆ 2.2 % ผู้อพยพชาวจีน, บังกลาเทศ, และอินเดีย 3.6 % ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ พม่า ภาษาทั้งหมด 90 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว 12 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 10 ภาษา และมีการแปลแก้บางส่วนหรือบางพระธรรม 156 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 78 %

เศรษฐกิจ - หนึ่งในประเทศที่ยากจนเนื่องจากความไม่มั่นคงภายใน ระบบที่ขาดประสิทธิภาพ และนโยบายการแยกตัวสันโดษของรัฐบาล นอกจากนี้การลักลอบจำหน่ายฝิ่นผิดกฎหมายจำนวนมากยังกระตุ้นการคอร์รัปชันในทุกภาคส่วน เศรษฐกิจดำเนินมาถึงภาวะชะลอตัวตั้งแต่ปี 1980 เป็นต้นมา รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 180 ดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราเงินเฟ้อ 9.2 % ศาสนา - มีเสรีภาพทางศาสนา ศาสนาพุทธไม่ได้เป็นศาสนาประจำชาติเหมือนในอดีตอีกต่อไป แต่ก็ยังเป็นศาสนาที่มีอิทธิพลมากที่สุด ; พุทธ 87 % ไสยศาสตร์ 2 % มุสลิม 3.6 % ฮินดู 0.9 % โปรเตสแตนต์ 4.7 % อีแวนเจลิคอล 3.1 % มีมิชชันนารี 2 คน และพม่าส่งออกมิชชันนารีกว่า 1,000 คน

พันธกิจโลกมีการเกิดผลที่ดี โดยเฉพาะคณะอเมริกันแบ็บติสต์ที่บุกเบิกโดยอ.โคนิรัม จัดสัน ตั้งแต่ปี 1813 เป็นต้นมา ดังนั้นเมื่อรัฐบาลขับไล่มิชชันนารีทั้งของโปรเตสแตนต์และโรมันคาทอลิกออกไปในปี 1966 (ซึ่งมิชชันนารีกว่า 375 คนยอมออกจากประเทศ) คริสตจักรในพม่าก็ยังคงสามารถปรับตัวและดำเนินพันธกิจด้วยตนเองต่อไปได้แม้จะด้วยความยากลำบาก นับแต่นั้นมาผู้เชื่อชาวพม่าก็ถูกตัด

ขาดการติดต่อกับคริสเตียนประเทศอื่นๆแทบจะโดยสมบูรณ์ คริสตจักรยังคงเติบโตอย่างมีเสถียรภาพด้วยอัตราประมาณ 4 % ต่อปี ปัจจุบันพระคัมภีร์และวรรณกรรมคริสเตียนที่เป็นภาษาพม่าและภาษาของชนกลุ่มน้อยต่างๆยังคงขาดแคลนอยู่ โดยอาจมีถึงกว่า 57 ภาษาที่ยังไม่มีพระคัมภีร์หรือวรรณกรรมคริสเตียนใดใดเลย

จีน

(สาธารณรัฐประชาชนจีน)

พื้นที่ - ประมาณ 9,561,000 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับสามของโลก ในที่นี้ยังไม่รวมได้หวันฮ่องกง และมาเก๊า

ประชากร - ประมาณ 1,042,000,000 คน นับเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก โดยคิดเป็น 21.8 % ของประชากรโลกทั้งหมด ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคกลางและบริเวณชายฝั่งทางภาคตะวันออก อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 1.1 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 109 คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - จีน (ฮั่น) 93 % (แบ่งกลุ่มตามภาษาพูดได้ 8 กลุ่มโดยมีภาษาเขียนอีกกว่า 600 แบบ แต่มีภาษากลางสำหรับการเขียน) ชนกลุ่มน้อยต่างๆ 7 % (มีชนกลุ่มน้อยที่เป็นที่รู้จักอย่างเป็นทางการไม่ต่ำกว่า 55 กลุ่ม)

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ จีนกลาง และจีนท้องถิ่น ในอีก 5 ภูมิภาคหลักของประเทศ ภาษาทั้งหมด 115 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว 13 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 10 ภาษา และมีการแปลแก้บางส่วนหรือบางพระธรรม 23 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 76 %

เศรษฐกิจ - ดำเนินด้วยระบอบสังคมนิยมจนถึงปี 1978 เป็นต้นมา ก็มีการปรับแผนนโยบายทาง

เศรษฐกิจใหม่ การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยผู้ประกอบการรายย่อยได้รับอนุญาต และระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตและรายได้ก็มีการพัฒนาขึ้นตามมา รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 290 ดอลลาร์สหรัฐ

ศาสนา - การกวาดล้างศาสนาทั้งหมดเป็นเป้าหมายสูงสุดของรัฐบาลมาร์กซิสต์เสมอมา การเข้าแทรกซึมแทรกแซง และควบคุมศาสนาคริสต์ได้นำให้เกิดกลุ่มเคลื่อนไหวที่สำคัญ การปฏิบัติศาสนกิจทั้งหมดถูกบีบให้ต้องกระทำแบบใต้ดิน แต่ในปี 1978 ข้อห้ามต่างๆ ได้ถูกผ่อนปรนมากขึ้นเพื่อที่รัฐบาลจะสามารถเข้าควบคุมคริสตจักรตามบ้านกว่าหลายพันแห่งได้อีก วิธีนี้ให้ผลสำเร็จเพียงบางส่วนเท่านั้น ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายหลักในการยอมรับและอนุญาตให้มีการประชุมกันภายใต้การสอดส่องดูแลของรัฐบาลเองเท่านั้น เจ้าหน้าที่ทหาร สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ และเยาวชนที่อายุยังไม่ถึง 18 ปี ถือว่าไม่มีสิทธิเสรีภาพที่สมบูรณ์ สถิติในที่นี้เป็นเพียงการประมาณโดยคร่าวเท่านั้น ; อเทวนิยม 12 % (ในจำนวนนี้ประกอบด้วยสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์กว่า 40 ล้านคน) ไม่มีศาสนา 50 % (ระบบการศึกษาแบบอเทวนิยมพยายามทำให้เยาวชนมีความรู้เกี่ยวกับศาสนาใดเลย) ศาสนาของชาวจีน (เต๋า, พุทธ, ขงจื้อ) 28 % ไสยศาสตร์ 2 % มุสลิม 2.4 % โปรเตสแตนต์ 4.3 % (อาจมีจำนวนถึงกว่า 45 ล้านคนกระจายตัวอยู่ในจำนวนนี้ประกอบด้วย คริสเตียนที่ประชุมกันแบบกลุ่มใหญ่ 3 ล้านคน คริสเตียนที่ประชุมกันแบบกลุ่มย่อย 9 ล้านคน และคริสเตียนที่ประชุมกันตามบ้าน 33 ล้านคน)

การข่มเหงได้ช่วยให้เกิดการฝ่อทรนภายในคริสตจักร และการเป็นพยานที่โดดเด่นของคริสเตียนหลายคน

ได้ทำให้เกิดการเติบโตอย่างมาก วิทยุกระจายเสียงคริสเตียนมีบทบาทที่สำคัญ บางคนประมาณการว่ากว่า 50 % ของคนที่กลับใจรับเชื่อ นั้นมีความเกี่ยวข้องอย่างน้อยทางใดทางหนึ่งกับพันธกิจวิทยุกระจายเสียง แม้ว่าคริสเตียนกลุ่มใหญ่จะถูกควบคุมและบงการโดยรัฐ และศิษยาภิบาลหลายคนจำต้องเทศนาสั่งสอนตามการกำกับของรัฐบาล แต่ก็ยังมีศิษยาภิบาลที่เข้มแข็งและเชื่อฟังพระเจ้าอยู่อีกหลายพันคน มีการประชุมตามบ้านหลายหมื่นแห่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรของรัฐ สิ่งเหล่านี้คือหัวใจของคริสตจักรแท้ในประเทศจีน คนอีกกว่า 500 ล้านคนยังไม่เคยได้ยินพระกิตติคุณแม้แต่ครั้งเดียว 70 % ของประชากรทั้งหมดอยู่ใต้อิทธิพลของพรรคคอมมิวนิสต์ ศิษยาภิบาลอาวุโสที่เข้าสู่งานรับใช้ตั้งแต่ก่อนปี 1949 จำเป็นต้องส่งไม้ผลัดให้แก่คนรุ่นต่อไป และการเรียนการสอนพระคัมภีร์ก็มีข้อจำกัดมากภายใต้การควบคุมคริสตจักรของรัฐ

มิชชันนารีอาจไม่สามารถเข้าประเทศจีนได้ แต่ผู้เชื่อชาวฮ่องกงนั้นสามารถ ไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักเรียนนักศึกษา (ในปี 1990 มีนักเรียนนักศึกษาจากฮ่องกงและที่อื่นๆกว่า 5,000 คน) นักท่องเที่ยว (จากฮ่องกง 2.5 ล้านคน และที่อื่นๆ 4 แสนคน ในปี 1985) นักธุรกิจ และครูอาจารย์

พระคัมภีร์ยังคงขาดแคลนอยู่อีกมากในหลายๆพื้นที่ เนื่องจากการทำลายพระคัมภีร์ถึงกว่า 1.3 ล้านเล่ม ในช่วงการปฏิวัติทางวัฒนธรรม นับตั้งแต่ปี 1978 เป็นต้นมา พระคัมภีร์กว่าแสนเล่มได้ถูกนำเสนอด้วยวิธีต่างๆมากมาย

ใต้หวน (สาธารณรัฐจีน)

พื้นที่ - ประมาณ 36,000 ตารางกิโลเมตร เกาะที่เต็มไปด้วยภูเขา อยู่ห่างจากชายฝั่งจีนแผ่นดินใหญ่ 300 กิโลเมตร

ประชากร - ประมาณ 19,200,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 1.6 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 533 คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - จีนฮั่น 98 % (แบ่งกลุ่มตามภาษาพูดได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ จีนใต้หวัน 14,200,000 คนซึ่งอาศัยอยู่บนเกาะใต้หวันมานานกว่า 300 ปี, จีนฮักกา 2,100,000 คนซึ่งส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในแถบชนบทมาประมาณ 200 ปี, และจีนกลาง 2,500,000 คนซึ่งอพยพลี้ภัยมาจากจีนแผ่นดินใหญ่ในช่วงปี 1940 - 50) ชาวเขากลุ่มต่างๆ 1.7 %

ภาษา - ภาษาราชการและทางการศึกษาได้แก่ จีนกลาง นอกจากนี้ภาษาจีนใต้หวันยังถูกใช้อย่างแพร่หลาย ภาษาทั้งหมด 14 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว 4 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 5 ภาษา และมีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 1 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 90 %

เศรษฐกิจ - การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและเติบโตด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วทำให้ประเทศนี้กลายมาเป็นผู้นำของโลกในด้านการส่งออกประเทศหนึ่ง รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 3,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ

การเมือง - เป็นอาณานิคมของญี่ปุ่นในช่วงปี 1895 - 1945 หลังจากจีนแผ่นดินใหญ่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของคอมมิวนิสต์ในปี 1949 ใต้หวันได้กลายเป็นที่ลี้ภัยของพรรคชาตินิยมจีน ซึ่งได้ก่อตั้งสาธารณรัฐขึ้นบนเกาะนี้ แต่การมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจและการเมืองที่มากขึ้นระหว่างใต้หวันกับจีนในปัจจุบันได้ช่วยลดความตึงเครียดระหว่างชาติทั้งสองลง และรัฐบาลของทั้ง

สองประเทศต่างพยายามหาทางรวมชาติคืนในแนวทางของตนเอง

ศาสนา - ประเทศใต้หวันเป็นรัฐที่เป็นกลางทางด้านศาสนา (Secular State) และมีเสรีภาพทางศาสนา ทำให้การต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างแข็งกร้าวของรัฐบาลและความพยายามรวมชาติให้เป็นหนึ่งเดียวโดยใช้ภาษาเดียว ทำให้เกิดปัญหาในบางคณะนิกายอยู่บ้าง โดยเฉพาะในคริสตจักรเพรสไบทีเรียนขนาดใหญ่ซึ่งมักจะมีชาวจีนใต้หวันเป็นกลุ่มอิทธิพลหลัก ; อเทวนิยม 20 - 30 % (คนรุ่นใหม่จำนวนมากไม่นับถือศาสนาและละทิ้งความเชื่อของตระกูล) ศาสนาของชาวจีน (ขงจื้อ, เต๋า, พุทธ, และการไหว้บรรพบุรุษ) 60 - 70 % มุสลิม (ชาวหุยที่อพยพลี้ภัยจากสงคราม) 0.5 % ศาสนาประจำเผ่าของชาวเขาเผ่าต่างๆ 0.5 % โปรเตสแตนต์ 3.5 % (ประกอบด้วยคณะนิกายกว่า 70 คณะนิกาย และกลุ่มอิสระอีกจำนวนมาก) อีแวนเจลิคอล 2.5 % มีมิชชันนารี 863 คนจาก 80 องค์กร และใต้หวันส่งออกมิชชันนารี 10 คน นอกจากนี้ยังมีมิชชันนารีจำนวนมากที่ออกไปทำพันธกิจแบบ “เย็บเด้นท์” หรือออกไปเพื่ออภิบาลกลุ่มคริสเตียนชาวจีนที่อยู่โพ้นทะเล

แม้ใต้หวันจะเปิดรับพระกิตติคุณ แต่การประกาศยังคงไม่อาจขยายกำแพงได้ ใต้หวันเป็นเพียงประเทศเดียวที่คริสตจักรของชาวจีนซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่กลับถดถอยลง ปัญหาการขาดแคลนศิษยาภิบาลกำลังร้ายแรงขึ้นเรื่อยๆ ในจำนวนคริสตจักรโปรเตสแตนต์ 11,600 แห่ง มีถึง 200 แห่งที่ไม่มีศิษยาภิบาล และอาจเพิ่มขึ้นถึง 1,000 แห่งภายในปี 2000 มีโรงเรียนพระคริสตธรรม 20 แห่งในใต้หวัน ชาวจีนใต้หวันและชาวจีนฮักกาส่วนใหญ่ถูกละเลยในการประกาศจนกระทั่งเมื่อไม่นานมานี้ ปัจจุบันยังคงมี

โอกาสมากมายสำหรับมิชชันนารีในการประกาศ ตั้ง คริสตจักร สอนพระคัมภีร์ และทำทนายคริสตจักร ท้องถิ่น

การสอนภาษาอังกฤษเป็นช่องทางหนึ่งที่สำคัญในการ ประกาศ ตั้งแต่ปี 1984 เป็นต้นมา รัฐบาลได้กำหนด เพดานของจำนวนมิชชันนารีที่จะได้รับอนุญาตเข้า ประเทศ

ฮ่องกง

(เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชน จีน)

พื้นที่ - ประมาณ 1,061 ตารางกิโลเมตร หมู่เกาะที่เต็มไปด้วยภูเขากว่า 230 เกาะ ใกล้เคียงบริเวณคาบสมุทร ของมณฑลกวางตุ้งประเทศจีน

ประชากร - ประมาณ 5,400,000 คน (จากเดิม 600,000 คนในปี 1945) อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 1.9% ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 5,108 คนต่อตารางกิโลเมตร (40% ของประชากรเกิดในจีนแผ่นดินใหญ่ และมีผู้อพยพลี้ภัยอีกกว่า 500,000 คน ตั้งแต่ปี 1975 จัดว่าเป็น ประเทศที่มีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุด ประเทศหนึ่งของโลก)

กลุ่มชน - จีน 98.3% (กวางตุ้ง 81.5% ฮกโหล 8.1% ฮกกา 3.3% เสฉวน 3% จีนกลาง 2.8%) อื่นๆ 1.7% (อังกฤษ 28,000 คน อินเดียและปากีสถาน 14,000 คน)

ภาษา - ภาษาราชการ ได้แก่ จีนกลางและอังกฤษ สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 82%

เศรษฐกิจ - การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วทำให้กลายมาเป็นผู้นำด้านศูนย์กลางทางการเงิน อุตสาหกรรม และการแลกเปลี่ยนของโลก 40% ของ แหล่งการค้าขายแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศและ 30

% ของการส่งออกของประเทศจีนอยู่ที่ฮ่องกง แต่ ความไม่แน่นอนของอนาคตทางเศรษฐกิจได้ลดทอน ความตื่นตัวในด้านการลงทุนของประเทศนี้ รายได้ เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 6,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ

ศาสนา - เป็นรัฐที่เป็นกลางทางด้านศาสนา (Secular State) และมีเสรีภาพทางศาสนา แต่การกดดันและเข้า ควบคุมจากรัฐบาลจีนแผ่นดินใหญ่ตั้งแต่หลังปี 1997 เป็นต้นมาได้สร้างความกลัวให้กับหลายๆฝ่ายซึ่งตรง ข้ามกับสิทธิเสรีภาพที่ระบุไว้ในกฎหมาย ; ไม่มี ศาสนา/อเทวนิยม 14.5% ศาสนาของชาวจีน 62% (มี วัดพุทธและเต๋าอยู่กว่า 900 แห่งในฮ่องกง) ศาสนายูค ไท ม 3.5% มุ ส ลิ ม 1% ซิ ก ช 1,000 คน โป ร แต ส แตน ท 7% อี แวน เจ ลี ค อ ล 5.2% มี มิชชันนารี 540 คนจาก 50 องค์กร และฮ่องกงส่งออก มิชชันนารี 46 คนจาก 17 องค์กร

ชุมชนคริสเตียนมีการเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วง ทศวรรษ 60 แล้วจึงเริ่มชะลอตัวลง ผู้ที่เข้าร่วม คริสตจักรมีจำนวนน้อย และยังมีอัตราการเลิกมา คริสตจักรของกลุ่มอนุชนที่สูง คริสตจักรแบ็บติสต์ และคณะย่อยอื่นๆยังคงรักษาการเติบโตที่เข้มแข็งโดย ทางการประกาศ ในโรงเรียนพระคริสตธรรม 12 แห่ง มีนักศึกษาอยู่ประมาณ 500 คนซึ่งจำนวนกว่าครึ่งเป็น ผู้หญิง สถาบันของคณะ CMA มีนักศึกษา 104 คน สถาบันของคณะแบ็บติสต์มีนักศึกษา 35 คน ฯลฯ กลุ่มคนที่มีการเปิดรับพระกิตติคุณน้อยที่สุดคือกลุ่ม แรงงานฝีมือในภาคอุตสาหกรรม กลุ่มผู้อพยพลี้ภัย ชาวเวียดนาม (ประมาณ 40,000 คน) กลุ่มผู้อพยพลี้ภัย ชาวจีน เกษตรกร และชาวประมงในแถบชนบท นอกจากนี้ยังมีคริสตจักรเบาบางในแถบชนบทอีกด้วย อินเดีย

(สาธารณรัฐอินเดีย)

พื้นที่ - ประมาณ 3,204,000 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยรัฐทั้งหมด 22 รัฐและแคว้นอีก 9 แคว้น โดยภูมิศาสตร์จัดว่าเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของบริเวณเอเชียใต้และมหาสมุทรอินเดีย

ประชากร - ประมาณ 748,000,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.2 % ต่อปี (มีประชากรเพิ่มขึ้น 17 ล้านคนทุกๆปีโดยประมาณ) ความหนาแน่นเฉลี่ย 233 คนต่อตารางกิโลเมตร (กว่า 16 % ของประชากรโลกทั้งหมดเป็นชาวอินเดีย ซึ่งกระจายตัวอาศัยอยู่ในกว่า 2.4 % ของแผ่นดินโลกทั้งหมด)

กลุ่มชน - ความหลากหลายอย่างมากทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ศาสนา และภาษา ทำให้การแบ่งกลุ่มประชากรอย่างเรียบง่ายเป็นเรื่องที่ยาก โดยสามารถแบ่งตามกลุ่มชาติพันธุ์-ภาษาได้ดังนี้ ; อินเดีย-อารยัน 72 % (ส่วนใหญ่อยู่ทางภาคเหนือและภาคกลางของอินเดีย) ทราวีก 25 % (ส่วนใหญ่อยู่ทางภาคใต้) ชีโน-ทิเบต 3 % (ส่วนใหญ่อยู่ตามตะเข็บชายแดนทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

วรรณคดี : ระบบ โครงสร้างสังคมที่ส่งอิทธิพลแพร่หลายในทุกศาสนาของอินเดียไม่มากนักน้อย ซึ่งมีรากมาจากศาสนาฮินดู แม้การแบ่งแยกวรรณะจะถูกห้ามโดยทางกฎหมาย แต่ในทางสังคมแล้วเรื่องนี้ยังคงมีความสำคัญต่อประชากรกว่า 80 % โดยแบ่งได้เป็น วรรณะปกติ (พราหมณ์, กษัตริย์, ไวษณะ, ศูทร) 64 % จัณฑาล 14 % และกลุ่ม “วรรณะต้องห้าม” ได้แก่ ชนเผ่าต่างๆ 7 % มุสลิม 12 % คริสเตียน 3 % ฯลฯ ซึ่งจัดว่าอยู่นอกเหนือจากระบบวรรณะปกติ จึงถูกระบุว่าเป็น “วรรณะต้องห้าม” โดยภาครัฐ

ภาษา - ภาษาราชการทั้งหมด 14 ภาษา โดยเป็นภาษาฮินดี 31 % (ภาษาอื่นๆน้อยลงตามลำดับ) ภาษาที่ใช้

อย่างกว้างขวางที่สุดได้แก่ ฮินดีและอังกฤษ (ภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นภาษาที่สำคัญในทางการศึกษา) ภาษาทั้งหมด 1,658 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งเล่มแล้ว 36 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 25 ภาษา มีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 54 ภาษา และมีพระคัมภีร์ฉบับแปลที่ยังต้องการการแก้ไขปรับปรุงอีก 13 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 36 %

เศรษฐกิจ - ทั้งภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรมต่างมีบทบาทที่สำคัญ การจ้างงานกว่า 74 % อยู่ในภาคเกษตรกรรม แต่การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและการขยายตัวของชุมชนเมืองก็กำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างโดดเด่นยังคงไม่อาจชดเชยให้กับอัตราการเกิดของประชากร การขาดการศึกษา อคติ และความไร้ประสิทธิภาพและไม่ยอมเปลี่ยนแปลงในระบบราชการที่สูงมากได้ รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 260 ดอลลาร์สหรัฐฯ กระนั้น ประชากรกว่า 300 ล้านคนอาจจะดำรงชีวิตอยู่ต่ำกว่าระดับความยากจน

การเมือง - ได้รับเอกราชจากอังกฤษในปี 1947 และเป็นประเทศแห่ง “ระบอบประชาธิปไตยที่ใหญ่ที่สุดของโลก” นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีสงคราม 2 ครั้งกับปากีสถาน และหนึ่งครั้งกับจีน ความตึงเครียดภายในของเรื่องนี้ผุดขึ้นมาเพราะการยึดถือภูมิภาค วรรณะ และศาสนา ซึ่งบางครั้งเป็นชนวนเหตุให้ก่อความรุนแรงและการจลาจล

ศาสนา - เป็นรัฐที่เป็นกลางทางด้านศาสนา (Secular State) และมีเสรีภาพทางศาสนาทั้งในการปฏิบัติศาสนกิจและเผยแพร่ศาสนา ในทางพฤตินัยก็ได้รับความกดดันจากกลุ่มผู้นับถือศาสนาฮินดูและพยายาม

ขัดขวางการประกาศใน
 รัฐต่างๆ ในหลายรัฐได้ออกกฎหมายเกี่ยวกับการ
 ป้องกันการแบ่งแยกทางศาสนา แต่รัฐบาลกลางเองก็
 ยังคงไม่ยอมปฏิบัติตามเงื่อนไข ; อินดู 82 % (ในที่นี่
 ตัวเลขอาจสูงขึ้นได้อีกหากรวมถึงการนับถือผี
 วิญญาณของชนเผ่าต่างๆ โดยศาสนาอินดูเป็นระบบ
 ทางสังคมและปรัชญาที่พร้อมจะซึมซับและ
 ผสมผสานกับทุกๆ ความเชื่อ และยังเป็นรากของความ
 เชื่อพื้นฐานต่างๆ ในอินเดีย เช่น ความเชื่อในเรื่อง
 โชคชะตา การแบ่งแยกวรรณะ การเคารพบูชาวัว
 ศักดิ์สิทธิ์กว่า 200 ล้านตัว การนับถือเทพเจ้ากว่า 33
 ล้านองค์ ฯลฯ) มุสลิม 11.8 % (ชาวมุสลิมเองกล่าวอ้าง
 ว่าสูงถึง 13 % ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในแถบแคชเมียร์และ
 ลักชโนว และมีการเติบโตที่สูงมากในหมู่จัณฑาล)
 ซิกข์ 1.92 % (ส่วนใหญ่อยู่ในแคว้นปัญจาบ และ
 มักจะเป็นข้าราชการทหาร) ศาสนาชนเผ่าต่างๆ 1.5 %
 พุทธ 0.7 % (เป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศที่เป็นจุด
 กำเนิด แต่เป็นชนกลุ่มใหญ่ในทิเบต บริเวณภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ และมีการเติบโตที่สูงในหมู่
 จัณฑาลที่อยู่ในแคว้นมหาราช) เซน/ไจนิส 0.47 % โป
 แรตสแตนท์ 1.79 % อีแวนเจลิคอล 1 % มีมิชชันนารี
 900 คนซึ่งกำลังลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว และอินเดีย
 ส่งออกมิชชันนารี 4,200 คนจาก 120 องค์กร
 เรื่องวรรณะ เป็นปัญหาที่ใหญ่ที่สุดปัญหาหนึ่งที่
 คริสตจักรอินเดียกำลังเผชิญอยู่ การฝึกฝนผู้นำคริส
 เตียนก็เป็นงานที่สำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉลี่ยแล้วจะ
 มีศิษยาภิบาลแค่ 1 คนต่อคริสตจักร 8 แห่งและ 400
 หมู่บ้านทั่วประเทศ ศิษยาภิบาลบางคนต้องดูแล
 คริสตจักรถึงกว่า 200 แห่ง ไม่มีพื้นที่ใดในโลกนี้อีก
 แล้วที่มีความหลากหลายและการกระจุกตัวของกลุ่ม
 คนที่ยังเข้าไม่ถึงมากขนาดนี้

อินโดนีเซีย

(สาธารณรัฐอินโดนีเซีย)

พื้นที่ - ประมาณ 1,920,000 ตารางกิโลเมตร มีทั้งหมด
 27 จังหวัด ประกอบด้วยหมู่เกาะต่างๆ กว่า 13,500
 เกาะ ซึ่งเป็นเกาะที่ไม่มีผู้อยู่อาศัยถึง 3,000 เกาะ และ
 กินพื้นที่ของมหาสมุทรอินเดียและแปซิฟิกกว่า
 9,500,000 ตารางกิโลเมตร

ประชากร - ประมาณ 168,400,000 คน (จัดว่าเป็น
 ประเทศที่มีประชากรมากเป็นอันดับ 5 ของโลก)
 อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.2 % ต่อปี ความหนาแน่น
 เฉลี่ย 88 คนต่อตารางกิโลเมตร (มีการกระจายตัวของ
 ข้อมูลที่สูงมาก ตั้งแต่ในชาที่มีความหนาแน่น 700
 คนต่อตารางกิโลเมตร จนถึงในอิเรียนจายาที่มีความ
 หนาแน่น 2 คนต่อตารางกิโลเมตร)

กลุ่มชน - มาเลย์ 94 % (แบ่งตามภาษาพูดได้อีก 17
 กลุ่ม โดยกลุ่มใหญ่ๆ ที่สำคัญได้แก่ ชาว 43 % ชุนดา
 13.6 %
 มาดูรา 7 % นังกาเบา 3.3 % บาตัก 2.9 % สุมาตรา 2.9
 % บูกิส 2.8 % บาหลี 2.1 %) จีน 4 % (ปัจจุบันชาวจีน
 จำนวนมากเริ่มกลมกลืนเชื้อชาติกับคนท้องถิ่น เหลือ
 เพียง 20 % ในจำนวนนี้ที่ยังคงใช้ภาษาจีน) อิหร่าน/
 ปาปัว (ในติมอร์, อลอร์, ฮัลมาเฮรา, และอิเรียนจายา)
 1.2 % อื่นๆ 0.8 % (ได้แก่ อาหรับ, อินเดีย, ชาวยุโรป,
 และเชื้อชาติผสม)

ภาษา - ภาษาราชการ อินโดนีเซีย (เป็นภาษาที่เริ่ม
 แพร่หลายมากขึ้น ซึ่งทั้งช่วยสร้างความเป็นเอกภาพ
 ให้กับประเทศชาติ และลดความสำคัญของภาษาของ
 ชนกลุ่มน้อยต่างๆลง) ภาษาทั้งหมด 583 ภาษา มีพระ
 คัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งเล่มแล้ว 8 ภาษา เฉพาะพันธ
 สัญญาใหม่ 21 ภาษา และมีการแปลแค่บางส่วนหรือ

บางพระธรรม 39 ภาษา สักส่วนประชากรที่มีการศึกษา 64 % (และยังคงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว)

เศรษฐกิจ - มีฐานอยู่บนภาคเกษตรกรรมและน้ำมัน และยังมีศักยภาพและการเติบโตที่น่าพึงพอใจอีกมาก ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา มาตรฐานคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น ได้ถูกกดดันด้วยปัญหาประชากรล้นในชวา ความยุ่งยากในการติดต่อสื่อสารทั้งทางบกและทางทะเล และระบบราชการที่ขาดประสิทธิภาพ รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 516 ดอลลาร์สหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 15 %

การเมือง - ได้รับเอกราชจากเนเธอร์แลนด์ในปี 1945 - 49 ภายหลังจาก 350 ปีแห่งการเป็นอาณานิคม การรัฐประหาร โดยคอมมิวนิสต์ในปี 1965 ได้เปลี่ยนแปลงทิศทางทางการเมืองของประเทศอย่างฉับพลันโดยอิงอยู่กับรัฐบาลผสมระหว่างทหาร-พลเรือน ประธานาธิบดีซูฮาร์โตได้พยายามหาจุดสมดุลระหว่างกลุ่มเคร่งศาสนาและกลุ่มชาตินิยมในประเทศที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมนี้

ศาสนา - ศาสนาแบบเอกเทวนิยมและสันติภาพภายในเป็นแนวคิดพื้นฐานของรัฐบาลหรือหลัก “ปัญญาศีล” ทุกคนมีเสรีภาพในการนับถือศาสนาไม่ว่าจะเป็นอิสลาม ฮินดู พุทธ หรือคริสต์ แต่การมีอิทธิพลทางการเมืองที่เข้มแข็งของอิสลามก็มักจะทำให้เกิดความลำเอียงและจำกัดการขยายตัวของคริสเตียนอยู่บ่อยๆ ดังนั้นจึงยังคงมีข้อจำกัดบางประการในการเผยแพร่ศาสนา ; มุสลิม 78 - 80 % (35 % เป็นมุสลิมแต่เพียงในนามซึ่งยังคงนับถือผีวิญญาณต่างๆ ที่มั่นที่สำคัญของอิสลามในประเทศนี้อยู่ที่บริเวณสุมาตรา ชวา และพื้นที่ชายฝั่งในภาคตะวันออก) การนับถือผีวิญญาณต่างๆ 5.1 % (แม้จะไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล แต่ก็มีการเติบโตที่เข้มแข็งในอเรียญายา ติมอร์ ตะวันออก ชุมบา และสุมาตราชั้นใน แม้แต่มุสลิม

จำนวนมากก็ยังได้รับอิทธิพลจากความเชื่อในผีวิญญาณต่างๆ) ฮินดู 3.1 % (ส่วนใหญ่อยู่ในบาหลิ และในหมู่ชาวเงิงเกอในภาคตะวันออกของชวา) พุทธ/ศาสนาของชาวจีน 1.22 % ไม่มีศาสนา/เทวนิยม 1.4 % (ในที่นี้รวมถึงกลุ่มคอมมิวนิสต์ใต้ดินด้วย) โปรเตสแตนต์ 9.7 % อีแวนเจลิคอล 4.3 % มีมิชชันนารี 1,400 คน จาก 109 องค์กร และอินโดนีเซียส่งออกมิชชันนารี 420 คน

ความเคลื่อนไหวที่สำคัญในประวัติศาสตร์ของคริสเตียนได้ถูกกระตุ้นจากในประเทศนี้ อัตราการเติบโตของโปรเตสแตนต์ในปี 1980 สูงถึง 8 % ในบางหมู่เกาะมีสัดส่วนจำนวนประชากรของโปรเตสแตนต์ที่สูงมาก เช่น อีเรียญายา 61 % มาลุกู 53 % และสุลาเวสี 18.9 %

ญี่ปุ่น

(นิปปง)

พื้นที่ - ประมาณ 372,300 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะใหญ่ 4 เกาะที่ทอดตัวยาวกว่า 3,000 กิโลเมตร (เกาะฮอนชู ฮอกไกโด ชิโกกุ และคีวชู) และหมู่เกาะเล็กๆอีกกว่า 3,000 เกาะ ในแถบตะวันตกเฉียงเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาและมีพื้นที่เพียง 13 % เท่านั้นที่สามารถทำการเพาะปลูกได้

ประชากร - ประมาณ 120,800,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 0.6 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 324 คนต่อตารางกิโลเมตร โดยส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นในบริเวณที่ราบริมชายฝั่ง

กลุ่มชน - ชนพื้นเมือง 99.3 % ไอนุ 20,000 คน (มีภาษากว่า 19 ภาษาซึ่งเป็นภาษาที่กำลังจะตาย)

ชาวต่างชาติ 0.7 % (เกาหลี 720,000 คน จีน 55,000 คน)

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ ญี่ปุ่น มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งเล่มแล้ว 3 ภาษา และมีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 1 ภาษา สักส่วนประชากรที่มีการศึกษา 100 %

เศรษฐกิจ - ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีอำนาจในการส่งออกสินค้าต่างๆมากที่สุดของโลก แม้จะขาดทรัพยากรน้ำมันและแหล่งวัตถุดิบต่างๆก็ตาม รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 10,100 ดอลลาร์สหรัฐ อัตราเงินเฟ้อ 3 %

ศาสนา - มีเสรีภาพทางศาสนาตามกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติ สังคมและครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการกำกับควบคุมและกดดันเสรีภาพดังกล่าว ; ไม่มีศาสนา/อเทวนิยม 12.3 - 60 % (คนจำนวนมากอ้างว่าไม่มีศาสนา แต่ดำเนินตามธรรมเนียมประเพณีของศาสนาแบบ ญี่ปุ่น) พุทธ/ชินโต 20 - 60 % (พหุเทวนิยมกับการไหว้บรรพบุรุษ ผสมผสานกับคำสอนของพุทธและขงจื้อ คนจำนวนมากนับถือศาสนาชินโตและพุทธไปพร้อมๆกัน) ศาสนายุคใหม่ 23.5 % โปรเตสแตนต์ 0.44 % อีแวนเจลิคอล 0.23 % มีมิชชันนารี 2,570 คนจาก 140 องค์กร และญี่ปุ่นส่งออกมิชชันนารี 160 คนจาก 48 องค์กร

คณะที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับสองของคริสตจักรโปรเตสแตนต์ในประเทศนี้คือคณะแบปติสต์ ซึ่งมีจำนวนประมาณ 26,500 คน อย่างไรก็ตาม คณะที่ใหญ่ที่สุดคือคณะสหคริสตจักรสัมพันธ์ (คณะเสรีนิยมที่รวมกลุ่มคริสตจักรเพรสไบทีเรียน เมโทดิสต์ และอังกิริแกนเนล ซึ่งก่อตั้งมาได้ 45 ปีแล้ว) มีจำนวนประมาณ 192,000 คน นอกจากนี้ยังมีลัทธิมูน 270,000

คน และเอกบุคลิกภาพนิยม (Unitarianism) 120,000 คน

กัมพูชา

(ราชอาณาจักรกัมพูชา)

พื้นที่ - ประมาณ 181,000 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่บริเวณตะวันตกเฉียงใต้ของคาบสมุทรอินโดจีน

ประชากร - ประมาณ 6,200,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.1 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 34 คนต่อตารางกิโลเมตร ในปี 1975 ประเทศนี้มีประชากร 7,735,000 คน ซึ่งลดลงไป 3,000,000 คน จากเหตุการณ์สังหารหมู่ในช่วงปี 1975 - 79 พร้อมกับความสูญเสียจากภัยสงคราม การกันดารอาหาร และการอพยพลี้ภัย

กลุ่มชน - (สถิติในที่นี้เป็นประมาณการโดยคร่าวเท่านั้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงประชากรอย่างฉับพลันตั้งแต่ปี 1975 เป็นต้นมา) เขมร 74.8 % ชนกลุ่มน้อยต่างๆ 10.6 % (ขุย 400,000 คน จีน 220,000 คน ลาว 100,000 คน) กลุ่มผู้อพยพ 13 % (พลเรือนและทหารชาวเวียดนาม 680,000 คน ชาวจีน 120,000 คน) ชนเผ่าต่างๆ 1.6 %

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ เขมร ภาษาทั้งหมด 18 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งเล่มแล้ว 1 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 2 ภาษา และมีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 2 ภาษา สักส่วนประชากรที่มีการศึกษา 30 %

เศรษฐกิจ - แม้จะมีศักยภาพทางด้านเกษตรกรรมมาก แต่ก็มีการสูญเสียอย่างมากเพราะความเสียหายต่อผืนดินและทรัพยากรมนุษย์โดยสงคราม การสังหารหมู่ นโยบายสันโดษทางการเมือง และระบบราชการของสังคมนิยม

การเมือง - ได้รับเอกราชจากฝรั่งเศสในปี 1953 เขมรแดงได้เข้ายึดอำนาจในปี 1975 จากนั้นก็มีการสังหารหมู่ที่โหดเหี้ยมอำมหิตที่สุดครั้งหนึ่งของศตวรรษนี้ ทั้งอดีตข้าราชการทหาร พลเรือน ผู้มีฐานะและการศึกษา และครอบครัวลี้ภัยถูกฆ่า และประเทศทั้งประเทศกลายเป็นค่ายแรงงานขนาดใหญ่ เมื่อกองทัพเวียดนามบุกเข้ายึดประเทศในปี 1978 สงครามระหว่างเวียดนามและเขมรแดงและกลุ่มชาตินิยมก็ดำเนินต่อไปอีกหลายปี ความพยายามในการสร้างสันติภาพได้ถูกบ่อนทำลายลงโดยพวกเขมรแดงที่พยายามจะชิงอำนาจคืน

ศาสนา - ศาสนาพุทธเป็นศาสนาหลักของชาติจนถึงปี 1975 คริสเตียนถูกข่มเหงในช่วงปี 1965 - 70 หลังจากปี 1975 เขมรแดงก็หาช่องทางที่จะกวาดล้างทุกศาสนา 90 % ของจำนวนพระสงฆ์และคริสเตียนทั้งหมดถูกกำจัด ตั้งแต่ปี 1979 เป็นต้นมา การข่มเหงอย่างเปิดเผยก็ลดลง แต่พอถึงปี 1983 การประชุมของคริสเตียนก็ถูกนับว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

ประมาณการ โดยคร่าว ; พุทธ 85 % (ได้รับเสรีภาพในการปฏิบัติศาสนกิจ แต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล) ไม่มีศาสนา/อเทวนิยม 9 % นับถือผีวิญญาณ 3 % มุสลิม 3 % (แทบทั้งหมดเป็นชาวจาม) โปรเตสแตนต์ 0.05 % อาจมีผู้เชื่ออยู่ประมาณ 2,000 คน

นอกจากนี้ยังมีคริสตจักรกัมพูชาอีกมากกว่า 200 แห่งอยู่นอกประเทศกัมพูชา ซึ่งประกอบด้วยผู้อพยพลี้ภัยการสังหารหมู่ในช่วงทศวรรษที่ 75 - 79 ประชากรส่วนใหญ่ที่อยู่ในกัมพูชามักจะเฉยเมยต่อพระกิตติคุณอย่างสิ้นเชิง

พันธกิจวิทยุคริสเตียนเป็นสื่อหลักสำหรับการหนุนใจผู้เชื่อและประกาศได้เป็นอย่างดี ซึ่งเกิดจากการร่วมมือกันของคริสเตียนหลายๆกลุ่ม

เกาหลีเหนือ

(สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี)

พื้นที่ - ประมาณ 121,000 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของบริเวณคาบสมุทรเกาหลี ซึ่งมีสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงมากกว่าทางใต้

ประชากร - ประมาณ 20,082,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.3 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 166 คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรกว่า 2.5 ล้านคนได้เสียชีวิตไปในช่วงสงครามเกาหลี และอีกกว่า 2 ล้านคนได้อพยพลี้ภัยจากเกาหลีเหนือลงมายังเกาหลีใต้ในเวลานั้น

กลุ่มชน - เกาหลี 99.3 % จีน, รัสเซีย 0.7 %

ภาษา - ภาษาราชการ ได้แก่ เกาหลี สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 91 %

เศรษฐกิจ - มีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างหนักหนักและดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจตามระบบสังคมนิยมแบบรวมศูนย์ รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 620 ดอลลาร์สหรัฐฯ

การเมือง - ตกเป็นอาณานิคมของญี่ปุ่นในช่วงปี 1910 - 45 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศก็ได้ถูกแบ่งแยกเป็นสองส่วนตามข้อเรียกร้องของรัฐบาลรัสเซีย โดยพรรคคอมมิวนิสต์ได้ถูกจัดตั้งขึ้นที่เกาหลีเหนือในปี 1948 ปีถัดมากองทัพเกาหลีเหนือก็เปิดฉากรุกรานเกาหลีใต้ แล้วสงครามเกาหลีก็ยืดเยื้อมาจนกระทั่งถึงในปี 1953 จวบจนปัจจุบันรัฐบาลเกาหลีเหนือก็ยังคงมีการข่มขู่ว่าจะรุกรานอีกเรื่อยๆ นอกจากนี้รัฐบาลของเกาหลีเหนือยังขึ้นชื่อว่าเป็นรัฐบาลคอมมิวนิสต์ที่แข็งกร้าวเป็นอันดับต้นๆของโลก

ศาสนา - ทุกศาสนาล้วนตกอยู่ภายใต้การกดขี่ที่รุนแรง คริสเตียนจำนวนหลายพันคนถูกสังหารทั้งในระหว่างและหลังจากสงครามเกาหลี สถิติต่างๆในที่นี่เป็นการประมาณการโดยคร่าวเท่านั้น ; ไม่มีศาสนา/อเทวนิยม 60 % ศาสนาของชาวเกาหลี 39 % (พุทธ, นับถือผีวิญญาณ, ลัทธิขงจื้อ, ฯลฯ) คริสต์ 1 % (ในที่นี้รวมนิกายโรมันคาทอลิกและลัทธิต่างๆด้วย)

คริสตจักรในเกาหลีเหนือเป็นคริสตจักรที่ถูกข่มเหงหนักมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ปัจจุบันไม่พบอย่างเป็นทางการว่ามีคริสตจักรท้องถิ่นหรือศิษยาภิบาลหลงเหลืออยู่ แม้ว่าโฆษกของรัฐบาลจะแถลงว่ามีคริสเตียนกว่า 5,000 คนอยู่ในประเทศ พันธกิจวิเทศนกิจเสี่ยงเป็นสื่อในการประกาศพระกิตติคุณที่มีประโยชน์ที่สุดในเวลานี้

เกาหลีใต้

(สาธารณรัฐเกาหลี)

พื้นที่ - ประมาณ 98,500 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ส่วนล่างของบริเวณคาบสมุทรเกาหลี อุดมไปด้วยภูเขามากมาย มีพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกเพียง 22 % เท่านั้น

ประชากร - ประมาณ 42,700,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 1.7 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 434 คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - เกาหลี 99.8 % อื่นๆ 0.2 % (ในจำนวนนี้มีกำลังพลของกองทัพสหรัฐฯและชาวจีนอยู่ประมาณ 30,000 คน)

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ เกาหลี สักส่วนประชากรที่มีการศึกษา 92 %

เศรษฐกิจ - มีการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่รวดเร็ว นับตั้งแต่ช่วงสงคราม

เกาหลี เศรษฐกิจของประเทศนี้ได้ทะยานขึ้นจากรายได้จากการส่งออกที่สูงมาก แต่ภาวะเผชิญหน้าและการเตรียมพร้อมทางการทหารต่อการรุกรานจากเกาหลีเหนือ ก็ส่งผลถึงทางเศรษฐกิจของประเทศเช่นกัน รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 2,010 ดอลลาร์สหรัฐฯ

การเมือง - รัฐบาลผสมระหว่างทหาร-พลเรือนที่เข้มแข็งได้ค่อยๆพัฒนาจนกลายเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีเสถียรภาพที่สูงอีกด้วย

ศาสนา - มีเสรีภาพทางศาสนาอย่างสมบูรณ์ นอกจากจะมีการพบว่ามีการใช้เสรีภาพดังกล่าวโดยผู้นำทางศาสนาเพื่อการโจมตีนโยบายของรัฐบาล รัฐบาลของประเทศนี้ได้ให้การสนับสนุนศาสนาคริสต์เสมอมา โดยเล็งเห็นว่าจะสามารถเป็นป้อมปราการเพื่อต้านทานภัยคุกคามของลัทธิคอมมิวนิสต์ ; ไม่มีศาสนา 14 % พุทธ 33 & (เป็นศาสนาที่เข้มแข็งและสำคัญจนถึงช่วงศตวรรษที่ 15) ขงจื้อ 12 % (เป็นศาสนาประจำชาติมาจนถึงปี 1910 ทั้งศาสนาพุทธและลัทธิขงจื้อได้สร้างผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อวัฒนธรรมของเกาหลี) ศาสนายุคใหม่ 10.6 % มุสลิม 0.1 % โปรร แ ต ส แ ต น ที่ 24 % (มีทั้งหมด 61 คณะนิกาย โดยคณะที่ใหญ่ที่สุดคือเพรสไบทีเรียน ตามด้วยคณะเมโธดิสต์และแบปติสต์ตามลำดับ) อีแวนเจลิคอล 18 % มีมิชชันนารี 610 คน จาก 60 องค์กร และเกาหลีใต้ส่งออกมิชชันนารี 360 คนจาก 17 องค์กร ซึ่งดำเนินพันธกิจใน 37 ประเทศ มีการตื่นตัวทางชีวิตฝ่ายวิญญาณในเกาหลีใต้ ในปี 1984 มีคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่เกือบ 30,000 แห่งในประเทศนี้ ประมาณ 4,900 แห่งในเมืองหลวงนี้ ทั้งคณะพระกิตติคุณสมบูรณ, เพรสไบทีเรียน, และเมโธดิสต์ ซึ่งมีที่ประชุมขนาดใหญ่ที่สุดในเกาหลีใต้

นอกจากนี้คริสเตียนยังรับราชการทหารสูงถึงกว่า 65 % (รวมนิยายโรมันคาทอลิกและลัทธิต่างๆด้วย)

คริสตจักรในประเทศนี้มักเป็นคริสเตียนเฉพาะด้าน ความเชื่อ แต่มีโครงสร้างองค์กรแบบขงจื้อ และวิถีคิดแบบพุทธศาสนา และยังมีข้อบกพร่องอีกมากมาย มวลชนขนาดใหญ่ที่หลังไหลเข้ามาในประเทศนี้ยังคงได้รับการอภิบาลเพียงบางส่วนเท่านั้น การฝึกฝนผู้นำกำลังมุ่งไปสู่กว้างมากขึ้นแต่ก็มีปัญหาอีกมากรอคอยอยู่เช่นกัน

ลาว

(สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว)

พื้นที่ - ประมาณ 237,000 ตารางกิโลเมตร ดินแดนที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และถูกปกคลุมด้วยป่าไม้ในบริเวณอินโดจีน

ประชากร - ประมาณ 3,800,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.3 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 16 คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่บริเวณที่ราบลุ่มริมแม่น้ำโขง

กลุ่มชน - เนื่องจากการอพยพประชากรครั้งใหญ่ในช่วงปี 1975 - 79 สถิติในที่นี้จึงเป็นการประมาณการโดยคร่าวเท่านั้น ; ลาว 61 % ไท 11 % ซิโน-ทิเบต 9 % มลายู 16 % อื่นๆ 3 % (เวียดนาม 60,000 คน จีน 40,000 คน รัสเซียและยุโรปตะวันออก 2,000 คน)

ภาษา - ภาษาราชการ ได้แก่ ลาว ภาษาทั้งหมด 70 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งเล่มแล้ว 2 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 7 ภาษา และมีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 9 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 31 %

เศรษฐกิจ - มีรากฐานทางเศรษฐกิจบนภาคเกษตรกรรม ปัจจุบันเริ่มมีการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญในช่วง 30 ปีที่ผ่านมาซึ่งเต็มไปด้วยสงครามการทำลายล้าง และยังคงมีโอกาสแลกเปลี่ยนทางการค้ากับประเทศอื่นไม่มากนัก รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 80 ดอลลาร์สหรัฐฯ

การเมือง - ได้รับเอกราชจากฝรั่งเศสในปี 1949 และดำเนินการปกครองในระบอบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ แต่ในที่สุดกองกำลังพรรคคอมมิวนิสต์ลาวและเวียดนามก็สามารถยึดดินแดนได้ในปี 1975 แม้จะอยู่ในสถานะเสมือนเป็นรัฐบริวารของประเทศเวียดนาม แต่ระบบมาร์กซิสต์ก็ยังไม่ได้ถูกประยุกต์ใช้อย่างรุนแรงนัก

ศาสนา - ความกลัวว่าจะมีการข่มเหงด้านศาสนาเริ่มบรรเทาลงเมื่อรัฐบาลพยายามเป็นกลางมากขึ้นจากจุดยืนเดิมที่ต่อต้านศาสนา ศาสนาพุทธและการนับถือผีวิญญูณ มีการประกอบศาสนกิจได้อย่างไม่มีอุปสรรค และคริสเตียนก็มีเสรีภาพในการนมัสการ และเป็น พ ย า น ค ่อ น ข ้าง ม า ก ; ไม่มีศาสนา/อเทวนิยม 6 % การนับถือผีวิญญูณ 33 % (ส่วนใหญ่เป็นชนเผ่าต่างๆ) พุทธ 58 % (ส่วนใหญ่อาศัยอยู่บริเวณที่ราบลุ่มริมแม่น้ำโขง) มุสลิม 1 % โป ร แ ต ส แ ต น น ท์ 1.2 % อีแวนเจลิคอล 1.2 % มีเพียงไม่กี่พื้นที่และกลุ่มชาติพันธุ์เท่านั้นที่ได้มีการประกาศพระกิตติคุณแล้ว คนลาวยังคงจำเป็นต้องได้ยินพระกิตติคุณ แต่ก็ยังคงปิดประเทศต่อการทำงานของมิชชันนารี คริสตจักรใต้ดินก็ยังคงเติบโตและเข้มแข็งขึ้นภายใต้การข่มเหง คนรุ่นใหม่จำนวนมากได้รับเชื่อ แต่ก็มีเพียงส่วนน้อยที่มีการเติบโต ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสตจักรมีจำนวนไม่มาก และส่วนใหญ่ยังอพยพออกจากประเทศไป การฝึกฝน

ผู้นำมักเป็นไปแบบไม่เป็นทางการและยังมีคนไม่กี่คนที่สามารถสอนพระคัมภีร์ได้อย่างลึกซึ้ง ยังมีภาษาอีกกว่า 50 ภาษาที่ต้องการการแปลพระคัมภีร์ พันธกิจวิเทศนกิจเสด็จคริสเตียนกำลังเข้าถึงประเทศนี้โดยมีองค์กร FEBC คอยดำเนินรายการในภาษาลาวและภาษาม้งประมาณ 30 ชั่วโมงในแต่ละเดือน

มาเก๊า

(เขตบริหารพิเศษมาเก๊าแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน)
พื้นที่ - ประมาณ 16 ตารางกิโลเมตร พื้นที่คาบสมุทรเล็ก ๆ ห่างไปทางตะวันตกของฮ่องกงประมาณ 64 กิโลเมตรบนชายฝั่งของมณฑลกวางตุ้งประเทศจีน

ประชากร - ประมาณ 415,000 คน อาจมีผู้อพยพลี้ภัยอีกกว่า 100,000 - 200,000 คนลักลอบเข้าประเทศแบบผิดกฎหมายตั้งแต่ปี 1979 เป็นต้นมา จำนวนประชากรอาจสูงถึง 500,000 คน

กลุ่มชน - จีน 92.5 % (ส่วนใหญ่พูดภาษากวางตุ้ง) พม่า 4 % (ส่วนใหญ่ยังคงใช้ภาษาพม่าอยู่) มาเก๊า (เชื้อชาติผสม) 2.7 % โปรตุเกส 0.3 %

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ โปรตุเกส ภาษาทางการค้าได้แก่ จีนกวางตุ้ง สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 82 %

เศรษฐกิจ - ผลกำไรมากมายจากธุรกิจบันเทิงและการพนัน มีภาคอุตสาหกรรมเบาอยู่บ้างและเป็นฐานที่มั่นที่สำคัญสำหรับตลาดทองคำสากล รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 2,300 ดอลลาร์สหรัฐฯ

การเมือง - ดินแดนที่เคยถูกเข้ายึดโดยโปรตุเกสในปี 1577 ต่อมากลายเป็นอาณานิคมของโปรตุเกสในปี 1887 แล้วกลายมาเป็นส่วนหนึ่งของประเทศจีนที่อยู่ภายใต้อำนาจการบริหารของโปรตุเกสตั้งแต่ปี 1974

เป็นต้นมา และกลับเข้ามาอยู่ภายใต้อำណ์ดิของประเทศจีนอีกครั้งในปี 1997

ศาสนา - ไม่มีศาสนา/อเทวนิยม 18 % ศาสนาของชาว

จีน 66 % โรมันคาทอลิก 11 % โปรเตสแตนต์ 1.4 % (คณะแบปติสต์ เป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด มีจำนวนถึง 1,032 คน) และมีมิชชันนารี 20 คนจาก 5 องค์กร

ยังมีกลุ่มคนที่พระกิตติคุณยังเข้าไม่ถึงอีกเกือบ 200,000 คน จากประเทศจีนและเวียดนาม ซึ่งมักจะทนทุกข์ลำบากมากมายและพร้อมจะเปิดรับพระกิตติคุณ และผู้อพยพลี้ภัยชาวพม่าอีก 12,000 คนซึ่งยังคง

ใช้ภาษาบ้านเกิดของตนเอง และในปัจจุบันคริสตจักรก็กำลังเติบโตขึ้นในคนกลุ่มนี้แล้ว ชาวมาเก๊าและชาวโปรตุเกสส่วนใหญ่เป็นคาทอลิกที่เคร่งครัด แต่มักจะมี

โอกาสได้สัมผัสกับพระกิตติคุณอย่างเป็นทางการส่วนตัวน้อย นอกจากนี้ยังมีกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับ

อุตสาหกรรมการบันเทิง ซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งล่อลวง ปัจจุบันมีคริสตจักรอยู่ 25 แห่งและศิษยาภิบาล 18 คนที่ได้รับการช่วยเหลือจากมิชชันนารี 11 คน โรงเรียน

พระคริสตธรรมแห่งแรกเปิดตัวขึ้นในปี 1982 พร้อมนี้ ก คี ก ย า ร ู น แ ร ก 16 ค น ในอดีตมาเก๊าเคยเป็นฐานที่มั่นแรกสำหรับการทำพันธกิจของโปรเตสแตนต์ในประเทศจีน แต่ทุกวันนี้

ประเทศนี้กลับเป็นประเทศที่มีความต้องการการบุกเบิกสนามพันธกิจโลกมากที่สุด ในเอเชียประเทศ

หนึ่ง

มาเลเซีย

(สหพันธรัฐมาเลเซีย)

พื้นที่ - ประมาณ 330,000 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยสองส่วน ฝั่งตะวันตกเป็นคาบสมุทร

มาเลเซียที่ติดต่อกับเอเชียแผ่นดินใหญ่ และฝั่ง
ตะวันออกประกอบด้วยแคว้นซาราวัคและซาบাহ์ใน
บริเวณภาคเหนือของเกาะบอร์เนียว

ประชากร - ประมาณ 15,700,000 คน อัตราการ
เพิ่มขึ้นประมาณ 2.2 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 48
คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - มาเลย์ 48 % จีน 36 % อินเดีย 9 % โอริง อัสม
ลี (ชนพื้นเมืองดั้งเดิม) 7 %

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ มาเลย์ ภาษาทั้งหมด 117
ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว 9 ภาษา
เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 9 ภาษา และมีการแปลแค่
บางส่วนหรือบางพระธรรม 12 ภาษา สัดส่วน
ประชากรที่มีการศึกษา 59 %

เศรษฐกิจ - มีการเติบโตที่ทรงพลังนับตั้งแต่ประเทศนี้
ได้รับเอกราช ไม่ว่าโดยทางการพัฒนาอุตสาหกรรม
น้ำมัน เหมืองแร่ และการเกษตรกรรม รายได้เฉลี่ยต่อ
หัว ประมาณ 1,870
ดอลลาร์สหรัฐฯ

การเมือง - ได้รับเอกราชจากอังกฤษในปี 1957 ใน
ฐานะสหพันธรัฐแห่งมลายู แล้วแคว้นซาราวัคและซา
บাহ์ก็ได้เข้าร่วมเป็นสหพันธรัฐมาเลเซียในปี 1963
ปัจจุบันนโยบายทางการเมืองเน้นการแผ่อิทธิพลของ
ชาวมาเลย์เหนือกลุ่มคนที่ไม่ใช่ชาวมาเลย์ ครั้งหนึ่ง
ของประชากรเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาและเศรษฐกิจ
ที่ดีและกระตือรือร้นในด้านศาสนา แต่ก็ยังเกิดความ
ตึงเครียดในด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์
ศาสนา - อิสลามนิกายซุนนีเป็นศาสนาหลักของ
ประเทศในแถบฝั่งตะวันตก และมีการพยายาม
ผลักดันให้ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาหลักในฝั่ง
ตะวันออกซึ่งมุสลิมเป็นคนส่วนน้อยด้วยเช่นกัน การ
ประจักษ์กับชาวมุสลิมเป็น สิ่ง ผิด กฏหมาย

ขณะเดียวกันก็มีความพยายามที่จะเปลี่ยนชนเผ่าต่างๆ
ให้กลายมาเป็นชาวมุสลิม ; มุสลิม 53 % พุทธและ
ศาสนาของชาวจีน 28 % ฮินดู 7 % นับถือผีวิญญาณ 3
% ไม่มีศาสนา/อเทวนิยม 3 % โปแตสแตนท์ 2 % อี
แวนเจลิคอลล 1.2 %
มีมิชชันนารี 150 และมาเลเซียส่งออกมิชชันนารี 40
คนจาก 10 องค์กร

ชาวมุสลิมซึ่งเป็นประชากรครึ่งหนึ่งนั้นได้ถูกแบ่งแยก
ทั้งด้านการเมืองและด้านสังคมผ่านทางกรกดคั้นของ
กลุ่มมุสลิมปฏิรูป ซึ่งนำความกดดันมายังคนทั้ง
ประเทศ การจำกัดเสรีภาพของคริสเตียนเป็นมาจาก
เจ้าหน้าที่ชาวมุสลิม มิชชันนารีโดนบังคับให้ออกจาก
ประเทศโดยการปฏิเสธการต่อวีซ่าให้ โดยองค์กรที่
สำคัญได้แก่ OMF และ SBC

มัลดีฟส์

(สาธารณรัฐมัลดีฟส์)

พื้นที่ - ประมาณ 298 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่บริเวณ
ทางตะวันตกเฉียงใต้ของศรีลังกา

ประชากร - ประมาณ 177,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้น
ประมาณ 3 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 594 คนต่อ
ตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - ชาวมัลดีฟส์ซึ่งเป็นเชื้อสายมาจากชาวสิงหล
อันเป็นชนกลุ่มน้อยของอินเดีย ศรีลังกา ฯลฯ

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ มัลดีฟส์ ซึ่งมีรากมาจาก
ภาษาสิงหล สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 41 %

เศรษฐกิจ - การประมงและการท่องเที่ยวเป็นส่วนที่
สำคัญ การขาดแคลนแหล่งเพาะปลูกและแหล่งน้ำจืด
และความหนาแน่นของประชากรเป็นปัจจัยที่ควบคุม
ประชากรให้ดำรงชีวิตอยู่ในระดับพอเพียง รายได้
เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 180 ดอลลาร์สหรัฐฯ

การเมือง - การดำเนินนโยบายแบบสันโดษมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่การสิ้นสุดการเป็นรัฐในอารักขาของอังกฤษเมื่อปี 1965 และเริ่มเป็นสาธารณรัฐตั้งแต่ปี 1968 เป็นต้นมา รัฐบาลได้เริ่มปลูกฝังการติดต่อกับนานาชาติมากขึ้นทั้งประเทศที่เป็นและไม่ได้เป็นมุสลิม

ศาสนา - อิสลามเป็นศาสนาหลักเพียงศาสนาเดียวตามกฎหมาย และรัฐบาลมีนโยบายในการแผ่ขยายศาสนาอิสลามเพื่อการสร้างและธำรงรักษาเอกภาพภายในประเทศ ; มุสลิม 100 % (ตามสถิติทางการ) คริสเตียน ประกอบด้วยชาวศรีลังกา อินเดีย และอื่นๆจำนวนแค่หยิบมือ

ชาวมลดีฟส์จึงเป็นกลุ่มคนที่พระกิตติคุณเข้าถึงได้น้อยที่สุดในโลกกลุ่มหนึ่ง ทั้งยังไม่มีพระกัมภีร์ในภาษาที่ท้องถิ่น ไม่มีพันธกิจวิทยุกระจายเสียง ไม่มีมิชชันนารีที่อยู่ระยะยาว และไม่มีรายงานพบว่ามีคริสเตียนชาวมลดีฟส์แม้แต่สักคนเดียว

มองโกเลีย

(สาธารณรัฐมองโกเลีย)

พื้นที่ - ประมาณ 1,565,000 ตารางกิโลเมตร ดินแดนทุ่งหญ้าและป่าไม้ทางตอนเหนือ และมีเทือกเขาทอดตัวยาวไปจนถึงทะเลทรายโกบีอันกว้างใหญ่ ซึ่งเป็นที่รู้จักในนามของมองโกเลียชั้นนอกตั้งแต่ก่อนปี 1911

ประชากร - ประมาณ 1,800,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.7 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 1 คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - มองโกล 71 % ชนกลุ่มน้อยต่างๆ 10 %
ร ส เ ชี ย

13 % (ในที่มีทั้งพลเรือนที่เป็นผู้อยู่อาศัย และเจ้าหน้าที่ทางการหรือทหารของรัสเซีย) คาซัค 4 % จีน 1.6 %

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ มองโกเลีย ภาษารัสเซีย นิยมใช้เป็นภาษาที่สองในระบบการศึกษาของโรงเรียน ฯลฯ ภาษาทั้งหมด 11 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 100 %

เศรษฐกิจ - การปศุสัตว์และการเกษตรกรรม (โดยเฉพาะ การทำปศุสัตว์ฝูงแกะ ลูกวัว ม้า อูฐ และแพะ) การทำเหมืองแร่และอุตสาหกรรมขนาดเบา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างหลังซึ่งกำลังมีการเติบโตที่รวดเร็ว

การเมือง - หลายศตวรรษแห่งการอยู่ใต้อำนาจของชาวแมนจูและชาวจีนได้มาจบลงที่การปฏิวัติในปี 1921 ด้วยความช่วยเหลือจากสหภาพโซเวียต สาธารณรัฐก็ได้ถูกสถาปนาขึ้นในปี 1924 และกลายเป็นรัฐสังคมนิยมลำดับที่สองที่เกิดขึ้นมาในเวลา นั้น

ศาสนา - อเทวนิยมและวิทยาศาสตร์กำลังเป็นที่นิยม และได้รับการส่งเสริมอย่างมาก ; ไม่มีศาสนา/อเทวนิยม 66 % พุทธสายลามะ 32 % (ในอดีตเคยเป็นศาสนาหลักของชาติ) มุสลิม 2 % คริสต์ ไม่มีสถิติอย่างเป็นทางการ

หลังจาก 60 ปีแห่งการบุกเบิกสั่งสอนตามแนวทางอเทวนิยม แต่ความเชื่อดั้งเดิมในเรื่องไสยศาสตร์ยังคงมีหลงเหลืออยู่ ประเทศนี้ถูกจัดว่าเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีการประกาศพระกิตติคุณน้อยที่สุดในโลก พระกัมภีร์ภาษาท้องถิ่นมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขการแปลเพิ่มเติมในปัจจุบัน ชนกลุ่มน้อยต่างๆยังคงเป็นกลุ่มคนที่พระกิตติคุณเข้าไม่ถึงเฉพาะชาวมองโกเลีย

ในชั้นใน ซึ่งปัจจุบันถูกนับเป็นส่วนหนึ่งของจีนด้วย เป็นบริเวณเดียวที่มีมิชชันนารีปฏิบัติงานอยู่ระยะยาว

เนปาล

(สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล)

พื้นที่ - ประมาณ 141,000 ตารางกิโลเมตร ดินแดนแห่งเทือกเขาหิมาลัย ซึ่งคั่นอยู่ระหว่างจีน (ทิเบต) กับอินเดีย

ประชากร - ประมาณ 16,000,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.4 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 113 คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - อินโด-อารยัน 79 % ทิเบต-พม่า 20 % อื่นๆ 1 %

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ เนปาลี ภาษาทั้งหมด 76 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว 6 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 1 ภาษา มีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 21 ภาษา กำลังดำเนินการแปลอยู่ 15 ภาษา และภาษาที่ยังไม่มีการแปลพระคัมภีร์เลย 43 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 20 %

เศรษฐกิจ - การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบสันโดษและพอเพียง เนื่องจากภูมิประเทศที่ยากต่อการตั้งถิ่นฐานและการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค เช่น ถนน พื้นที่การเกษตร และโครงการต่างๆ จึงชะลอตัวอยู่ การแลกเปลี่ยนกับต่างชาติที่สำคัญได้แก่ การท่องเที่ยว การเกษตรกรรม และทหารถูกรับจ้าง นอกจากนี้ยังคงต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากต่างชาติอยู่อย่างมาก รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 170 ดอลลาร์สหรัฐ ประชากรกว่า 40 % ดำรงชีวิตอยู่ได้เส้นระดับความยากจน

การเมือง - การดำเนินนโยบายทางการเมืองแบบสันโดษจากโลกภายนอกนั้นสิ้นสุดลงในปี 1951 เมื่อ

กษัตริย์ได้ทรงสำเร็จพระอำนาจในระบอบการปกครองที่กำลังไม่มีพรรครัฐบาล จากนั้นมา การพัฒนาสู่การเป็นประชาธิปไตยก็ถูกกระตุ้นและค่อยๆ ก่อตัวมากขึ้นเรื่อยๆ

ศาสนา - ประเทศฮินดูประเทศเดียวในโลก โดยศาสนาฮินดูเป็นศาสนาประจำชาติ และเป็นสิ่งผิดกฎหมายถ้ามีการนำคนเปลี่ยนศาสนาของเขานั้นนับถือกันมาตลอดภายในตระกูล การประกาศพระกิตติคุณอย่างเปิดเผยนับว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ; ฮินดู 89 % พุทธ 7 % มุสลิม 3.5 % คริสต์ 0.3 % แทบทั้งหมดเป็นโปรแตสแตนท์อีแวนเจลิคอล และมีมิชชันนารีประมาณ 600 คน

ปากีสถาน

(สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน)

พื้นที่ - ประมาณ 804,000 ตารางกิโลเมตร หุบเขาอันแห้งแล้งทางทิศเหนือและตะวันตก ทะเลทรายทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ และระบบชลประทานอันกว้างใหญ่ในหุบเขาอินดัสที่อุดมสมบูรณ์

ประชากร - ประมาณ 99,200,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.7 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 123 คนต่อตารางกิโลเมตร โดยประชากรกว่าครึ่งหนึ่งอาศัยอยู่ในแคว้นปัญจาบ

กลุ่มชน - ปัญจาบี 60 % สินธิ 12 % พาทู-อัฟกัน 15 % บาโลช 3.5 % ผู้อพยพลี้ภัยชาวอินเดีย 8 % ชนกลุ่มน้อยต่างๆ 1.5 %

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ อูรดูและอังกฤษ ภาษาทั้งหมด 50 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว 6 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 1 ภาษา มีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 8 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 18 %

เศรษฐกิจ - รากฐานทางเศรษฐกิจอยู่บนภาคเกษตรกรรม นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรมกระเบื้องขนาดใหญ่ และรายได้จากการส่งเงินกลับมาของชาวปาเลสไตน์ที่อยู่ในตลาดงานของทวีปยุโรป อเมริกาเหนือ และตะวันออกกลาง ซึ่งเป็นการนำเข้าเงินตราสกุลต่างชาติที่สำคัญอีกด้วย ขณะเดียวกัน ค่าใช้จ่ายสำหรับการทหารที่มหาศาลและการหลั่งไหลเข้ามาของผู้อพยพลี้ภัยชาวอัฟกานิสถานและอิหร่าน ได้ทำให้เกิดความชะลอตัวทางเศรษฐกิจอยู่พอสมควร รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 390 ดอลลาร์สหรัฐ

การเมือง - ได้รับเอกราชจากอังกฤษในปี 1947 โดยขณะนั้นถูกนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของอินเดีย นับแต่นั้นมา การมีกรณีพิพาท และสงครามกับอินเดียในดินแดนแคชเมียร์และปาเลสไตน์ตะวันออก ในปี 1977 มีการรัฐประหารโดยกองทัพ จากนั้นรัฐบาลก็พยายามจะแก้ไขกฎหมายและทำให้ประเทศกลายมาเป็นประเทศมุสลิมอย่างเต็มตัว

ศาสนา - สาธารณรัฐอิสลาม ที่ซึ่งรัฐบาลกวดขันนโยบายและระบบกฎหมายแบบอิสลาม และแม้จะมีบรรยากาศที่น่าหวั่นเกรงอยู่ ศาสนาอื่นๆก็ยังได้รับการรับรองเสรีภาพตามกฎหมาย แต่ในภาคปฏิบัติเรื่องนี้ยังคงละเอียดอ่อนและยังมีความไม่แน่นอนสำหรับคนที่ไม่ใช่มุสลิมในประเทศนี้ ; มุสลิม 96.6 % ฮินดู 1.6 % โปรเตสแตนต์ 1 % อีแวนเจลิคอล 0.2 % มีมิชชันนารี 680 คนจาก 40 องค์กร และปาเลสไตน์ส่งออกมิชชันนารี 10 คน

ปาเลสไตน์ถูกจัดว่าเป็นประเทศมุสลิมที่เปิดรับพระกิตติคุณมากที่สุด คริสเตียนเริ่มดำเนินพันธกิจในประเทศนี้ตั้งแต่ปี 1833 โดยประชากรของเครือจักรภพอังกฤษสามารถอาศัยอยู่และรับใช้พระเจ้าได้อย่างอิสระ แต่กระนั้นก็ยังมียังมีเพียงน้อยคนที่จะฉวย

โอกาสนี้ องค์กรพันธกิจหลายแห่งยังคงขาดแคลนคนงาน และกลุ่มคนที่ยังไม่เคยได้รับพระกิตติคุณยังคงมีอยู่อย่างคายน

ฟิลิปปินส์

(สาธารณรัฐฟิลิปปินส์)

พื้นที่ - ประมาณ 300,000 ตารางกิโลเมตร โดยมีหมู่เกาะมากถึง 7,250 เกาะ ซึ่งในจำนวนนี้มีเกาะที่ไม่มีผู้อยู่อาศัยถึงกว่า 700 เกาะ เกาะที่มีพื้นที่ใหญ่ที่สุดคือ ลูซอน (ประมาณ 116,000 ตารางกิโลเมตร) และมินดาเนา (ประมาณ 95,000 ตารางกิโลเมตร)

ประชากร - ประมาณ 68,000,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.5 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 189 คนต่อตารางกิโลเมตร ชาวฟิลิปปินส์กว่า 400,000 คนทำงานอยู่บนเรือ และประมาณ 1 ล้านคนได้อพยพย้ายถิ่นฐานไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา

กลุ่มชน - มลาโย-อินโดนีเซีย-ฟิลิปปินส์ 95 % ชนเผ่าต่างๆ 2.8 % ชาวจีน 1 % อื่นๆ 1 %

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ ฟิลิปปินส์ (ตากาล็อก) และอังกฤษ ภาษาทั้งหมด 151 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งเล่มแล้ว 9 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 26 ภาษา มีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 55 ภาษา

เศรษฐกิจ - เศรษฐกิจแบบผสมทั้งภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม แต่เมื่อไม่นานมานี้ก็มีการประสบกับวิกฤตเศรษฐกิจซึ่งได้รับผลมาจากวิกฤตน้ำมัน การลดลงของรายได้จากการส่งออก การคอร์รัปชันที่ขยายวงกว้างขึ้น ความไม่สงบทางการเมืองและภัยธรรมชาติต่างๆ ซึ่งทำให้ประเทศนี้สูญเสียความน่าเชื่อถือและความน่าลงทุนจากต่างชาติไปมากขึ้นเรื่อยๆนับตั้งแต่ปี 1983 เป็นต้นมา และทำให้เกิด

ปัญหาการว่างงานที่มากขึ้นตาม รายได้เฉลี่ยต่อหัว ประมาณ 760 ดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราเงินเฟ้อ 50 % การเมือง - ประเทศนี้ตกเป็นอาณานิคมของสเปน ในช่วงปี 1565 - 1898 ด้วยเหตุนี้ ชาวคาชอลิกส่วนใหญ่จึงยังคงดำรงตนและยึดมั่นธรรมเนียมประเพณีแบบสเปนอย่างเหนียวแน่นแม้ในช่วงเวลาที่เปลี่ยนมือมาเป็นของสหรัฐฯ จนกระทั่งได้รับเอกราชในปี 1946 ประเทศนี้ผ่านร่างกฎหมายให้ดำเนินนโยบายต่อสู้กับพรรคคอมมิวนิสต์มาตั้งแต่ปี 1871 แต่ความล้มเหลวในระบบการเมืองการปกครองของรัฐบาลก็นำไปสู่จุดสิ้นสุดของรัฐบาลเมื่อปี 1986 ในที่สุด

ศาสนา - มีเสรีภาพทางศาสนา ประเทศนี้เป็นเพียงประเทศเดียวในทวีปเอเชียที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นคาชอลิก ซึ่งในอดีตเคยมีเหตุการณ์การเหยียดหน้ากันระหว่างตัวแทนอดีตรัฐบาลกับผู้นำชาวคาชอลิกในเรื่องสถานการณ์ทางการเมือง ; ไม่มีศาสนา/อเทวนิยม 1.5 % นับถือผีวิญญาณ 1 % (ชาวคาชอลิกแต่เพียงในนามจำนวนมาก ยังคงนับถือผีวิญญาณต่างๆอยู่สักๆ) มุสลิม 8.4 % โรมันคาชอลิก 63.6 % ชาวคาชอลิกพื้นเมือง 8 % ชนกลุ่มน้อยต่างๆ 6.1 % ลัทธิต่างๆ 0.7 % โปรเตสแตนต์ 10.7 % อีเวนเจลิกอล 6.4 %

ความยืดหยุ่นทางวัฒนธรรม การใช้ภาษาอังกฤษ และวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ได้ช่วยชาวฟิลิปปินส์ให้สามารถปรับตัวในต่างแดนได้เป็นอย่างดีเมื่อก้าวเข้าสู่พันธกิจโลก ภาระใจในเรื่องพันธกิจโลกกำลังเติบโตในท่ามกลางหมู่คริสเตียน แม้ภายในประเทศเองก็ยังมีพื้นที่ที่ยังเข้าไม่ถึง แต่กลุ่มคนที่เข้าถึงได้น้อยที่สุดคือชาวมุสลิมทั้ง 14 กลุ่มในประเทศนี้ ซึ่งในจำนวนนี้มีเพียง 3 กลุ่มเท่านั้นที่เริ่มมีคริสตจักรแล้ว ในชาวจีนกว่า 500,000 คน มีเพียง 3 % เท่านั้นที่เป็นโปรเตสแตนต์ นอกจากนั้นเป็นคาชอลิก มีคริสตจักรของชาว

จีน 70 แห่ง และส่วนใหญ่มีฐานะทางการเงินดี แต่มีคนจีนไม่มากที่ถวายตัวรับใช้พระเจ้าแบบเต็มเวลา งบประมาณนิลา ก็เต็มไปด้วยผู้อพยพ ซึ่งกว่า 80 % อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ขณะที่คริสตจักรมักจะเข้าถึงกลุ่มคนอีก 20 % ที่ร่ำรวยและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีกว่า

สิงคโปร์

(สาธารณรัฐสิงคโปร์)

พื้นที่ - ประมาณ 620 ตารางกิโลเมตร เกาะหลักที่รายล้อมไปด้วยเกาะเล็กๆอีกกว่า 40 เกาะ ในบริเวณทางใต้ของคาบสมุทรมาลายู และเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการติดต่อค้าขายแลกเปลี่ยน

ประชากร - ประมาณ 2,600,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 1.1 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 4,207 คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - จีน 76.5 % มาเลย์ 14.8 % อินเดีย 6.4 % อื่นๆ 2.3 % (ชาวยุโรป 25,600 คน ชาวจีน 8,300 คน ชาวอาหรับ 2,740 คน ฯลฯ)

ภาษา - ภาษาราชการ ได้แก่ อังกฤษ จีนกลาง มาเลย์ และ ทมิฬ โดย ตั้งแต่ปี 1987 เป็นต้นมา สถาบันการศึกษาจะสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 86 %

เศรษฐกิจ - การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว นับตั้งแต่เป็นเอกราช ทำให้ประเทศนี้กลายมาเป็นศูนย์กลางทางการเงินและการแลกเปลี่ยนที่สำคัญของโลก โดยอุตสาหกรรมท่าเรือและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีมีการเติบโตที่สูงมาก รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 6,620 ดอลลาร์สหรัฐฯ

การเมือง - หลังจากได้รับเอกราชตั้งแต่ปี 1965 เป็นต้นมา รัฐบาลที่มีวิสัยทัศน์และประสิทธิภาพได้นำพา

ประเทศเข้าสู่การสร้างเสถียรภาพและการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องเสมอมา

ศาสนา - มีเสรีภาพทางศาสนา โดยสถาบันศาสนาถูกมองว่าเป็นเครื่องค้ำจุนมาตรฐานทางศีลธรรมให้แก่สังคม ; ศาสนาของชาวจีน (พุทธ, เต๋า, ขงจื้อ) 54 % ไม่มีศาสนา/อเทวนิยม 13.2 % มุสลิม 17 % ฮินดู 3.3 % อื่นๆ 1 % โปรเตสแตนต์ 4.7 % อีแวนเจลิคอล 3.6 % มีมิชชันนารี 255 คน และสิงคโปร์ส่งออกมิชชันนารี 90 คน

คริสตจักรในสิงคโปร์กำลังเติบโตอย่างต่อเนื่อง คนจำนวนมากที่มีการศึกษาสูงได้กลายมาเป็นผู้ที่ตอบสนองต่อพระกิตติคุณ ขณะที่กลุ่มที่เข้าถึงได้น้อยที่สุดคือชาวมาเลย์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมุสลิมที่เคร่งครัด

ศรีลังกา

(สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา)

พื้นที่ - ประมาณ 65,600 ตารางกิโลเมตร เกษนาขนาดใหญ่ที่อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศอินเดีย

ประชากร - ประมาณ 16,400,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.1 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 250 คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - สิงหล 72 % ทมิฬ 20 % (ประกอบด้วย ชาวทมิฬลังกาซึ่งเป็นชนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ในประเทศนี้มานานกว่า 1,000 ปีแล้ว และชาวทมิฬอินเดียซึ่งส่วนใหญ่เดินทางเข้ามาในช่วงศตวรรษที่ 19 - 20 เพื่อเป็นแรงงานสำหรับอุตสาหกรรมการปลูกใบชาบนที่ราบสูง) มัวร์ 6 % ชาวตะวันตก 0.3 %

ภาษา - ภาษาราชการ ได้แก่ สิงหล ทมิฬ และอังกฤษ ภาษาทั้งหมด 5 ภาษา และมีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว 3 ภาษา

เศรษฐกิจ - สินค้าส่งออกที่สำคัญได้แก่ ใบชาและยาง นอกจากนี้ในภาคอุตสาหกรรมเริ่มมีการขยายตัวและพัฒนาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆตั้งแต่ปี 1977 เป็นต้นมา แต่การพัฒนาอย่างรวดเร็วก็ยังคงพบกับปัญหาความรุนแรงภาวะเงินเฟ้อ และหนี้สาธารณะที่ถึบตัวสูงขึ้น การท่องเที่ยวและการแลกเปลี่ยนคูจะรับผลกระทบมากที่สุด รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 320 ดอลลาร์สหรัฐ การเมือง - ประเทศนี้ได้รับเอกราชในปี 1948 ในฐานะประเทศประชาธิปไตยระบบรัฐสภาหลังจากการเป็นอาณานิคมของโปรตุเกส ดัตช์ และอังกฤษกว่า 450 ปี ผ่านพ้นเหตุการณ์พยายามสังหารหมู่ชาติพันธุ์และความพยายามก่อกบฏของชาวลิงหลและชาวทมิฬ จนกระทั่งสงครามกลางเมืองครั้งใหญ่ในปี 1983 ซึ่งทำให้ปัญหาด้านเชื้อชาติในประเทศนี้ยังคงยากต่อการสืบเสาะหาทางแก้ไข

ศาสนา - ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ซึ่งได้รับการคุ้มครองและส่งเสริม แม้ว่าจะมีเสรีภาพทางศาสนา แต่ก็มีความไม่เท่าเทียมเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ โดยเฉพาะเรื่องความแตกต่างของอัตราภาษีที่เก็บจากศาสนิกชนในศาสนาอื่น โอกาสทางการศึกษาและการจ้างงาน ; พุทธ 69.3 % ฮินดู 15.4 % มุสลิม 7.6 % โปรเตสแตนต์ 0.75 % อีแวนเจลิคอล 0.2 % มีมิชชันนารี 90 คนจาก 20 องค์กร และศรีลังกาส่งออกมิชชันนารี 12 คน

ศรีลังกาเป็นประเทศที่ไม่เป็นประเทศมุสลิมในทวีปเอเชียเพียงประเทศเดียวที่คริสตจักรมีการถดถอยลงทั้งด้านจำนวนสมาชิกและอิทธิพลในศตวรรษนี้ คริสตจักรในประเทศนี้แทบจะเป็นคริสตจักรแต่เพียงในนามมากที่สุด ในเอเชีย การปฏิบัติงานของมิชชันนารีถูกจำกัดโดยเจ้าหน้าที่รัฐ วิซ่าแบบใหม่สามารถติดต่อขอรับได้ยากขึ้น นอกจากนี้ยังมีกลุ่มคน

ที่ยังเข้าไม่ถึงอีกจำนวนมากในชนบท โดยมีคนกว่า 12 ล้านคนอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน 25,483 แห่ง แต่ในจำนวนนี้มีเพียง 480 แห่งเท่านั้นที่มีกลุ่มคริสเตียนโปรรเตสแตนท์อาศัยอยู่

ไทย

(ราชอาณาจักรไทย)

พื้นที่ - ประมาณ 514,000 ตารางกิโลเมตร ดินแดนอันอุดมสมบูรณ์และมีแหล่งน้ำอันดี

ประชากร - ประมาณ 52,700,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 1.9 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 103 คนต่อตารางกิโลเมตร

กลุ่มชน - ไทย 80 % จีน 12 % มาเลย์ 3.2 % เขมร 2.8 % ชนเผ่าต่างๆ 2 % ผู้อพยพลี้ภัย 1 % (ชาวกำพูชา 300,000 คน ชาวลาวและเวียดนาม 250,000 คน และชาวพม่า 15,000 คน)

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ ไทย ภาษาทั้งหมด 61 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว 6 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 7 ภาษา มีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 10 ภาษา สัดส่วนประชากรที่มีการศึกษา 84 %

เศรษฐกิจ - รากฐานเศรษฐกิจอยู่บนภาคเกษตรกรรม สินค้าส่งออกที่สำคัญได้แก่ ข้าว สับปะรด มันสำปะหลัง และยาง ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่าส่งผลกระทบต่อให้เกิดภัยธรรมชาติจำพวกน้ำท่วม การพัฒนาอุตสาหกรรมและแหล่งทรัพยากรแร่ธาตุต่างๆกำลังเป็นไปอย่างรวดเร็ว รัฐบาลของประเทศนี้กำลังพยายามแก้ปัญหาและกวาดล้างการขนส่งยาเสพติดจากบริเวณ “สามเหลี่ยมทองคำ” ในภาคเหนือของประเทศ รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 810 ดอลลาร์สหรัฐ

การเมือง - ประเทศนี้ไม่เคยตกเป็นอาณานิคมของชาติตะวันตก การหลั่งไหลเข้ามาของผู้อพยพลี้ภัยสงครามในบริเวณแถบอินโดจีนทำให้เกิดความกลัวต่ออนาคตของประเทศนี้ และประเทศนี้มีการเปลี่ยนแปลงอำนาจทางการเมืองทั้งจากรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้ง และรัฐบาลทหารที่มาจาก การยึดอำนาจอยู่เรื่อยๆ เสมอมา

ศาสนา - ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ แต่ก็มีเสรีภาพทางศาสนา และสถาบันทางศาสนายังถูกมองว่าเป็นป้อมปราการที่สำคัญในการป้องกันการแผ่ขยายอุดมการณ์ของลัทธิคอมมิวนิสต์ ; พุทธ 92 % อิสลาม 4 % ศาสนาของชาวจีน 1.6 % นับถือผีวิญญาณ 1.4 % โปรเตสแตนท์ 0.31 % อีแวนเจลิคอล 0.2 % มีมิชชันนารี 1,030 คนจาก 70 องค์กร และไทยส่งออกมิชชันนารี 14 คน

ประเทศไทย แปลว่า “ดินแดนแห่งเสรีชน” และได้ผ่านพ้นช่วงเวลาที่ยากลำบากมากมาย ความสนใจต่อพระกิตติคุณ ใน ประเทศนี้เพิ่มสูงขึ้น หลังจากที่เวียดนามล่มสลายในปี 1975 มิชชันนารีได้เข้ามาในประเทศไทยนานกว่า 160 ปีแล้ว และงานของมิชชันนารีก็ยังดำเนินต่อไปแม้รัฐบาลจะจำกัดจำนวนมิชชันนารีที่เข้ามาในประเทศมากขึ้น ในหลายๆ จังหวัดยังคงขาดแคลนผู้ที่สามารถเป็นพยานได้อย่างเกิดผล

เวียดนาม

(สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม)

พื้นที่ - ประมาณ 330,000 ตารางกิโลเมตร อาณาเขตทอดยาวกว่า 2,000 กิโลเมตรตลอดบริเวณชายฝั่งทางตะวันออกและทางใต้ของคาบสมุทรอินโดจีน

ประชากร - ประมาณ 60,500,000 คน อัตราการเพิ่มขึ้นประมาณ 2.2 % ต่อปี ความหนาแน่นเฉลี่ย 182 คนต่อตารางกิโลเมตร เป็นไปได้ที่อาจมีคนจำนวนถึง 1,500,000 คนอพยพหนีออกจากประเทศตั้งแต่ในปี 1975 เป็นต้นมา

กลุ่มชน - เวียดนาม 86 % ชนกลุ่มน้อยทางภาคเหนือ 7.2 % ชนกลุ่มน้อยทางภาคใต้ 5.6 % ชาวจีน 1 %

ภาษา - ภาษาราชการได้แก่ เวียดนาม ภาษาทั้งหมด 62 ภาษา มีพระคัมภีร์ที่แปลสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว 2 ภาษา เฉพาะพันธสัญญาใหม่ 11 ภาษา มีการแปลแค่บางส่วนหรือบางพระธรรม 19 ภาษา

เศรษฐกิจ - สงครามเวียดนามได้สร้างความเสียหายมหาศาลให้กับเศรษฐกิจของชาติด้วย ทั้งรายจ่ายสำหรับกองทัพ นโยบายของระบบสังคมนิยมที่เข้มงวด และแนวทางการสัน โดย ได้ยับยั้งความก้าวหน้าอย่างมาก ปัญหาความอดอยากและความยากจนขยายวงกว้างมากขึ้นเรื่อยๆ รายได้เฉลี่ยต่อหัวประมาณ 600 ดอลลาร์สหรัฐฯ

การเมือง - พรรคคอมมิวนิสต์ได้ถูกจัดตั้งขึ้นในเวียดนามเหนือเมื่อปี 1945 ซึ่งในขณะนั้นยังคงมีสงครามมาโดยตลอดตั้งแต่ปี 1941 ในที่สุดเวียดนามเหนือได้พิชิตเวียดนามใต้ในปี 1975 และกัมพูชาในปี 1978 - 85 ทว่าทั้งอินโดจีนตกอยู่ภายใต้การควบคุมของเวียดนาม

ศาสนา - นโยบายหลักของรัฐบาลคือการสร้างเสรีภาพให้กับอิทธิพลของศาสนาต่างๆ และเข้าควบคุมทุกๆ ความเคลื่อนไหวของทุกสถาบันทางศาสนา การกีดกันคริสเตียนเริ่มเลวร้ายลงเรื่อยๆ สถิติในที่นี้เป็นเพียงการประมาณการ โดยคร่าวเท่านั้น ; ไม่มีศาสนา/อเทวนิยม 22.5 % พุทธ 54 % ศาสนายุคใหม่

11 % นับถือผีวิญญาณ 4 % อิสลาม 1 % โปรเตสแตนต์ 0.5 % อีแวนเจลิคอล 0.5 %

งานต่างๆของมิชชันนารีได้ถูกยับยั้งลงในปี 1975 โดยในปี 1974 มีมิชชันนารี 280 คน ในประเทศนี้ ปัจจุบันคริสเตียนในประเทศนี้ต้องอยู่แบบใต้ดิน ศิษยาภิบาลและสมาชิกคริสตจักรจำนวนมากต้องถูกจำคุกเพราะความเชื่อของพวกเขา

III. ชีวิตประวัติของมิชชันนารี

อโดนิรัม จัดสัน

โดย เฟธ ค็อกซ์ ไบลีย์

อโดนิรัม จัดสัน เกิดที่เมืองมัลเดน รัฐแมสซาชูเซตส์ ในปี 1788 บิดาของท่านเป็นผู้รับใช้พระเจ้าและมีความคาดหวังเป็นอย่างสูงว่าบุตรชายคนนี้จะกลายมาเป็นนักเทศน์ด้วยเช่นกัน ท่านจึงได้รับการศึกษาที่ดีที่สุดเท่าที่จะมีได้ จนท่านมีความรู้แตกฉานในภาษากรีกตั้งแต่อายุ 12 ปี

ในวัย 16 ปี ท่านได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยบราวน์ ที่ซึ่งเพื่อนๆของท่านโน้มน้าวให้ท่านเชื่อว่าพระเจ้าไม่มีจริง บิดามารดาของท่านก็แปลกใจเป็นอย่างมากเมื่อได้ทราบว่าท่านกลายมาเป็นพวกอเทวนิยม

หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วท่านไม่อาจทนอยู่เฉยได้ ท่านได้ออกเดินทางไปยังหลายที่และทำงานหลายประเภท โดยคิดว่าสิ่งเหล่านี้จะสามารถเติมเต็มความว่างเปล่าที่มีอยู่ในจิตใจของท่านได้

แต่การเสียชีวิตของเพื่อนผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าของท่าน ในขณะที่ท่านยังเป็นวัยรุ่นอยู่นั้น ได้ส่งผลต่อตัวท่านในเวลานั้นเป็นอย่างมากจนท่านตัดสินใจยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน จากนั้นท่านก็ได้สมัครเข้าเรียนในโรงเรียน

พระคริสตธรรม และต่อจากนั้นไม่นาน พระเจ้าได้ทรงเรียกท่านให้เป็นมิชชันนารี

ในปี 1810 เวลานั้นที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ยังไม่มีคณะกรรมการพันธกิจในต่างแดน ดังนั้นหลังจากที่ต้องรอคอยอยู่ขณะหนึ่ง ที่ประชุมสภาคริสตจักรที่ ท่านสังกัดอยู่ที่ ได้ตกลงที่จะให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่ท่านและคนหนุ่มอีก 4 คน

ในช่วงนี้เอง อโดนิรัมก็ได้พบและได้แต่งงานกับ แอน ฮาสเซลโทน์ คู่รักที่กระตือรือร้นนี้ก็ออกเดินทางแทบจะในทันทีไปกับบริษัทบริติช อีสท์ อินเดีย

เมื่อลงหลักปักฐานที่เมืองย่างกุ้ง ประเทศพม่า ในปี 1813 พวกเขาได้เริ่มเรียนรู้ภาษาใหม่ สภาพภูมิอากาศเขตร้อนนั้นช่างทุกข์เข็ญและสุขภาพของแอนก็ย่ำแย่ลง อโดนิรัมใช้เวลากว่า 3 ปีเพื่อจะแต่งตำราไวยากรณ์ภาษาพม่า-อังกฤษ และบัดนี้ท่านสามารถเริ่มแปลไบเบิลและพระคัมภีร์ได้แล้ว

ท่านเริ่มต้นการเทศนา คริสตจักรเริ่มก่อสร้างขึ้นด้วยไม้ไผ่ หลังจากนั้น 6 ปีก็มีคนพม่าคนแรกมาถึง ความรอด ในช่วงนี้เอง แอนได้ให้กำเนิดลูกของท่าน 2 คน แต่ต่อมาลูกทั้งสองของพวกท่านก็เสียชีวิตทั้งคู่

ในขณะที่คริสตจักรกำลังเติบโต พวกพระสงฆ์ของศาสนาพุทธก็เริ่มเข้าแทรกแซงและยับยั้งพันธกิจของท่าน ท่านจึงแสวงหาการอนุญาตให้เทศนาได้จาก กษัตริย์ของพม่า ซึ่งท่านได้ถูกปฏิเสธและยังถูกข่มขู่เอาชีวิต แต่ท่านก็เทศนาต่อไปไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม

โรคภัยไข้เจ็บเริ่มมาเยือนทั้งตัวท่านและภรรยา ท่านตระหนักว่าท่านคงเป็นคริสเตียนเพียงคนเดียวที่แตกฉานในภาษาพม่าและอื่นๆ ท่านจึงขะมักเขม้นทำการแปลพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหมดเป็นภาษาพม่าภายใน 10 เดือน

ในช่วงนั้นเอง เมื่อท่านมีความชำนาญด้านภาษามากยิ่งขึ้น ท่านก็ออกไปเทศนาและแปลในทุกที่ทุกแห่ง แม้แต่ในราชสำนัก ครั้งหนึ่งขณะที่ท่านอยู่ในเมืองหลวง กองทัพอังกฤษได้เข้ารุกรานพม่าและประเทศตกอยู่ในภัยสงคราม ท่านถูกชาวเมืองที่กำลังโกรธแค้นจับกุมในฐานะเชลยสงคราม (เนื่องจากท่านเป็นชาวตะวันตกเพียงคนเดียวที่อยู่ในเมืองนั้น) ส่วนแอนนั้นถูกกักตัวไว้ แต่ก็สามารถหาที่ซ่อนตัวหลบภัยแปลของพระคัมภีร์ภาษาพม่าไว้ได้อย่างปลอดภัย อโดนิรัมถูกคุมขังในเรือนจำอันแสนเลวร้ายอยู่นาน 21 เดือน ในที่สุดท่านก็ถูกปล่อยตัวเพื่อมาทำหน้าที่ล่ามแปลภาษาในการเจรจาสันติภาพระหว่างพม่ากับอังกฤษ

เมื่อเดินทางกลับไปที่ย่างกุ้งในปี 1826 ท่านพบว่าศูนย์พันธกิจของท่านได้ชำรุดทรุดโทรมลงมาก และผู้คนก็กระจัดกระจายไปหมดแล้ว ขณะที่ท่านกำลังจะเริ่มงานซ่อมบำรุงนั้นเอง ก็มีคำขอร้องจากสถานทูตอังกฤษมาขอให้ท่านช่วยกลับไปเป็นล่ามแปลภาษาอีกครั้ง

ในช่วงระยะเวลา 5 เดือนที่ท่านไม่อยู่นั้นเอง แอนก็เสียชีวิตลง และลูกคนที่สามของท่านที่เกิดมาในขณะที่ท่านอยู่ในเรือนจำก็เสียชีวิตตามไปด้วย

พันธกิจในย่างกุ้งเริ่มถดถอยลงและได้ถูกย้ายไปตั้งอยู่ที่เมืองมะละแหม่งแทน หลังจากอยู่ในพม่าได้ 16 ปี พันธกิจก็เริ่มที่จะตั้งตัวได้ มีการตั้งศูนย์พันธกิจเพิ่มขึ้นในอีก 2 เมือง พันธกิจการแปลพระคัมภีร์ก็กำลังดำเนินไปได้ดี พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่นั้นเสร็จสิ้นแล้ว และภาคพันธสัญญาเดิมก็มีความคืบหน้ามาก ไบเบิลอีกจำนวนมากก็ได้รับการจัดทำและตีพิมพ์ ในปี 1834 หรือแปดปีหลังจากการจากไปอยู่กับพระเจ้าของแอน อโดนิรัมได้แต่งงานกับซาราห์

บรอดแมน เธอเป็นภรรยาขี้ขลาดของอดีตเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งของท่านที่ได้เสียชีวิตลงในขณะปฏิบัติงานรับใช้ภาคสนาม และมีอายุอ่อนกว่าท่าน 15 ปี

ในปี 1839 ขณะที่พระคัมภีร์ภาษาพม่ากำลังจะเสร็จสมบูรณ์ในปีถัดไปนั่นเอง อโดนิรัมและซาราห์ก็มีบุตรด้วยกันทั้งหมด 3 คน และงานของท่านในพม่าที่นานกว่า 22 ปีก็เริ่มจะอยู่ตัว แต่แล้วหลังจากนั้นสุขภาพของท่านก็ย่ำแย่ลง อาการไอและเจ็บคออย่างรุนแรงทำให้ท่านแทบจะหายใจลำบาก แม้แต่การเดินทางข้ามทะเลเพื่อไปรับการรักษาที่ยังไม่สามารถช่วยท่านได้ แต่ท่านก็ยังอดทนสู้ต่อจนการแปลพระคัมภีร์เสร็จสมบูรณ์ โดยในระหว่างนั้นท่านจำต้องอยู่อย่างเงียบๆ ไม่อาจพูดคุยกับใครได้เนื่องจากความเจ็บป่วยของท่านนานถึงกว่า 10 เดือน ในที่สุดเมื่อถึงปี 1840 พระคัมภีร์ภาษาพม่าก็พร้อมสำหรับการตีพิมพ์ การแปลพระคัมภีร์ภาษาพม่าของอโดนิรัม จัดสัน นับว่าเป็นสำนวนแปลของพระคัมภีร์ภาษาพม่าที่ดีที่สุดจนถึงทุกวันนี้

ในปี 1841 ท่านได้เริ่มโครงการจัดทำพจนานุกรมภาษาพม่า - อังกฤษ อย่างไม่เต็มใจนัก ทั้งนี้เพราะอาการผิปกติในลำคอของท่านหวนคืนมาอีกครั้งและทำให้ท่านไม่สามารถเทศนาได้ ซาราห์ก็ล้มป่วยอย่างหนักจนพวกท่านต้องตัดสินใจเดินทางกลับสหรัฐฯ ซาราห์เสียชีวิตลงในระหว่างทางด้วยโรคบิดเรื้อรังประกอบกับสภาพร่างกายที่อ่อนแอลงเป็นอย่างมากหลังจากให้กำเนิดลูกๆ ทั้ง 8 คนในระยะเวลา 10 ปี

เมื่อกลับมาถึงดินแดนสหรัฐฯ หลังจากเวลาผ่านไปนานถึง 33 ปี อโดนิรัมก็ได้พบกับการพัฒนาเปลี่ยนแปลงในบ้านเกิดของท่านอย่างมากมายจนน่าตกใจ ท่านได้เดินสายเพื่อรายงานพันธกิจของท่านทั่ว

ประเทศ ในปี 1846 ท่านได้พบกับเอมิลี ชับบัก และหกเดือนหลังจากนั้น ทั้งสองก็ได้แต่งงานกัน ขณะนั้นท่านมีอายุ 58 ปี และเอมิลีมีอายุ 28 ปี หลังแต่งงานได้ 6 สัปดาห์ พวกท่านก็อยู่บนเรือที่มุ่งหน้าสู่ประเทศพม่าอีกครั้ง

เมื่อเดินทางกลับถึงเมืองย่างกุ้ง ท่านก็ผลักดันให้โครงการพจนานุกรมเดินทางต่อ โดยท่านแน่ใจว่าท่านสามารถทำงานนี้ได้แม้จะต้องทำตามคำพัง เมื่อถึงปี 1849 พจนานุกรมส่วนแรกก็เสร็จสิ้น แต่ท่านก็ป่วยเป็นไข้หวัดจากสภาพอากาศที่ชื้นแฉะจนลูกกลมไปถึงปอดของท่าน ตามมาด้วยอาการมีไข้สูง ไอ และเป็นโรคบิด จนต้องเดินทางข้ามทะเลเพื่อไปรับการรักษาอีกครั้ง แต่สุขภาพของท่านทรุดลงอย่างมากจนท่านเสียชีวิตบนเรือเมื่อวันที่ 12 เมษายน 1850 ด้วยอายุ 62 ปี

เดวิด สตีเฟนสัน

หัวใจและจิตวิญญาณแห่งมิชชันนารี

คงเป็นเรื่องยากที่จะจินตนาการถึงแอฟริกาที่ครั้งหนึ่งเคยถูกเรียกว่า “ทวีปทมิฬ” [Dark continent] แต่นี่คือมุมมองที่โลกภายนอกมองแอฟริกาเมื่อประมาณ 150 ปีก่อน อย่างไรก็ตาม เพราะความพยายามอย่างไม่ลดละและพันธกรณี [commitment] ของเดวิด สตีเฟนสัน แอฟริกาจึงได้กลายมาเป็นดินแดนที่ไม่เพียงเปิดรับการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าเท่านั้น แต่ยังเปิดรับพระกิตติคุณอีกด้วย

นาง เจ. เอช. วอร์เชสเตอร์ ได้เขียนถึงท่านเอาไว้ในหนังสือของเธอ “เดวิด สตีเฟนสัน : บุคคลแรกที่เดินทางข้ามแอฟริกาด้วยพระกิตติคุณ” ว่า “ในฐานะมิชชันนารีนักสำรวจ [สตีเฟนสัน] ทำงานอย่างเด็ดเดี่ยว เดินทางไกลกว่า 29,000 ไมล์ในแอฟริกา

เพิ่มเติมข้อมูลให้กับแผนที่โลกถึงกว่า 1 ล้านตาราง ไมล์ โดยค้นพบทะเลสาบ 5 แห่ง ดินแดนตอนเหนือของแชนบีซี และแม่น้ำสำคัญหลายสาย และน้ำตกวิกตอเรียอันสวยงาม ท่านยังเป็นชาวยุโรปคนแรกที่ได้เดินทางสำรวจตามแนวยาวของทะเลสาบทันกันยิกา และเดินทางข้ามพื้นที่ชุ่มน้ำบริเวณใกล้เคียงกับทะเลสาบ และโดยไม่ใช้ความบกพร่องของท่านเองโดยตรง ท่านพลาดข้อมูลไปว่าท่านสามารถคาดคะเนข้อมูลของแม่น้ำไนล์จากแหล่งต้นน้ำได้”

เมื่อฟลอเรนซ์ ในดิงเกล ทราบข่าวการเสียชีวิตของท่าน เธอถึงกับกล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงรับเอาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในท่ามกลางคนรุ่นนี้ไปเสียแล้ว”

เดวิด ลีฟิงสโตน เกิดในวันที่ 13 มีนาคม 1813 ที่เมืองบลันไทร์ ประเทศสกอตแลนด์ ที่ซึ่งท่านใช้เวลาในชีวิตของท่านกว่า 23 ปี บุพการีของท่านเป็นคริสเตียนที่รื้อนร่น และมีบทบาทที่สำคัญในชีวิตของท่านโดยการเป็นผู้แนะนำให้ท่านได้รู้จักกับพันธกิจโลก

ในช่วงวัยรุ่น ท่านเคยทำงานอยู่ในโรงไม้ของท้องถิ่น แต่ท่านก็ไม่เคยคิดว่าชีวิตของท่านถูกกำหนดมาเพื่อสิ่งนี้ จนกระทั่งเมื่ออายุของท่านย่างเข้าสู่วัย 21 ปี ท่านได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์และตัดสินใจจะเป็นแพทย์มิชชันนารี

ท่านได้ยินเรื่องของ โรเบิร์ต มอฟแพทท์ มิชชันนารีที่ไปยังแอฟริกาใต้ เมื่อเขาเดินทางมารายงานพันธกิจที่กำลังทำอยู่ในเมืองคุรุมาน ภายในเวลา 18 เดือน ท่านก็เก็บเงินได้จำนวนมากพอที่จะเป็นทุนการศึกษาของท่าน จนท่านสำเร็จการศึกษาแพทยศาสตร์ ท่านได้ตอบรับตำแหน่งของท่านในสมาคมมิชชันนารีแห่งลอนดอนในแอฟริกาใต้ และ

เมื่อถึงวันที่ 8 ธันวาคม 1840 ท่านก็ออกเดินทางสู่คุรุมาน

ความท้าทายจากชายฝั่งสู่ชายฝั่ง

อย่างไรก็ตาม เมื่อท่านเดินทางมาถึงที่หมาย ท่านก็รู้สึกผิดหวังเล็กน้อยจากการที่มีประชากรชาวแอฟริกันอาศัยอยู่แค่น้อยนิดเท่านั้นในท้องถิ่นนั้น ท่านตั้งใจที่จะเข้าถึงประชากรกลุ่มที่ใหญ่มากขึ้นกว่านี้ ในปีถัดมา ท่านได้รับอนุญาตให้เดินทางต่อเข้าไปอีก 700 ไมล์ยังดินแดนแอฟริกาชั้นในเพื่อจัดตั้งสถานีพันธกิจอีกแห่งหนึ่ง ท่านริบมุงสู่ที่หมายในเมืองมาบอทซาโดยไม่ยอมเสียเวลาแม้แต่นิดเดียว

ในปี 1845 ท่านกลับมาที่คุรุมานอีกครั้ง ที่ซึ่งท่านได้พบและแต่งงานกับแมรี ลูกสาวของโรเบิร์ต มอฟแพทท์ ชีวิตคู่ของทั้งสองยาวนาน 18 ปีและมีบุตรด้วยกัน 4 คน

ลีฟิงสโตนมักจะพาครอบครัวของท่านไปด้วยเวลาที่ต้องเดินทางข้ามถิ่นทุรกันดารในแอฟริกาเสมอ แต่ถึงกระนั้น ก็ยังมีบางเวลาที่ครอบครัวของท่านไม่สามารถอยู่ด้วยกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา ช่วงเวลาที่นานที่สุดที่ครอบครัวของท่านต้องแยกจากกันนั้นนานถึง 3 ปี คือในช่วงเดือนพฤศจิกายน 1853 จนถึงเดือนพฤษภาคม 1856 ซึ่งลีฟิงสโตนได้สำเร็จการเดินทางสำรวจที่ยอดเยี่ยมที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิตของท่าน คือการเดินทางจากชายฝั่งด้านหนึ่งจนถึงชายฝั่งอีกด้านหนึ่ง ซึ่งกินระยะทางกว่า 4,000 ไมล์ ผ่านดินแดนที่ยังไม่เคยถูกสำรวจมาก่อน โดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่บริเวณเลียบชายฝั่งแม่น้ำแชนบีซี

ความเศร้าโศกและชัยชนะ

หลังจากการเดินทางไปเยี่ยมเยียนที่ประเทศอังกฤษ ลีฟิงสโตนและภรรยา ก็เริ่มต้นการเดินทางครั้งสุดท้ายของพวกท่าน ในการเดินทางครั้งนี้เองที่

ลิวینگสโตนต้องเผชิญกับบททดสอบอันแสนสาหัสในชีวิตของท่าน นั่นคือการเสียชีวิตของแมรีในปี 1862 ด้วยโรคภัยแทรกซ้อนมากมายจากไข้ป่าในแอฟริกา

ความเศร้าโศกและหมดกำลังใจเข้ารุมเร้าลิวینگสโตน “นี่เป็นการจู่โจมอย่างหนักครั้งแรกที่ข้าพเจ้าประสบพบทุกข์ และก่อนข้างจะหอบเอากำลังของข้าพเจ้าไปหมด ข้าพเจ้าร้องไห้ให้กับเธอผู้ซึ่งคู่ควรกับน้ำตาของข้าพเจ้ามากมาย ข้าพเจ้ารักเธอเมื่อข้าพเจ้าแต่งงานกับเธอ และยิ่งข้าพเจ้าได้อยู่กับเธอนานเท่าไร ข้าพเจ้าก็ยิ่งรักเธอมากขึ้นตามไปด้วย”

หลังจากความล้มเหลวหลายๆครั้งในความพยายามที่จะตั้งสถานียันทรกิจในดินแดนซันในและบริเวณชายฝั่ง ท่านจึงสรุปได้ว่าพระเจ้ากำลังทรงนำท่านไปยังอีกทิศทางหนึ่ง ซึ่งในเวลานั้นยังไม่มีชาวยุโรปคนใดเลยที่เคยเดินทางไปยังดินแดนแอฟริกาเหนือ นี่จึงกลายมาเป็นเป้าหมายถัดไปของท่านและความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในอนาคตของท่านต่อการทำงานของมิชชันนารีรุ่นถัดๆมา ไม่ว่าจะเป็นแผนที่สำรวจและสัญลักษณ์ต่างๆที่ท่านทิ้งไว้ให้ ได้เปลี่ยนมุมมองที่สายตาชาวโลกเคยมีต่อทวีปแอฟริกา

“ข้าพเจ้าเป็นมิชชันนารีทั้งหัวใจและจิตวิญญาณ” ลิวینگสโตนกล่าว “พระเจ้าทรงมีพระบุตรองค์เดียว และพระองค์นั้นทรงเป็นมิชชันนารีและแพทย์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้าเป็นแค่ผู้เลียนแบบอันต่ำต้อยของพระองค์ หรือไม่ก็ปรารถนาที่จะเป็น เพื่อภารกิจนี้เองที่ข้าพเจ้าหวังว่าจะมีชีวิตอยู่ และในภารกิจนี้เองที่ข้าพเจ้าพร้อมที่จะตาย” ไม่มีใครที่พยายามจะขยายพันธกิจในแอฟริกาเข้าไปอีกนอกจาก เดวิด ลิวینگสโตน

ในปี 1866 ท่านก้าวเข้าสู่ดินแดนซันใน ท่านมาถึงทะเลสาบนิอัสซาเมื่อวันที่ 8 สิงหาคมในปีนั้น และเดินทางสำรวจขึ้นไปทางเหนือจนถึงทะเลสาบพันกันยิกา ท่านได้บันทึกว่า “พระเยซูเจ้าข้าฯ โปรดประทานใจที่ยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ และความเชื่อมั่นวางใจทั้งหมดในพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์เถิด... เจตนารมณ์เป็นของพระองค์ ช่างรู้สึกร้อนใจเพียงใดที่จะคิดว่าแอฟริกาจะไม่เปิดประตูออกถ้าข้าพเจ้าพินาศไป...”

ลิวینگสโตนต้องอ่อนกำลังลงอยู่บ่อยครั้งด้วยโรคไข้ป่าแอฟริกา กาลเวลาผ่านไป จากเดือนจนกลายเป็นปีโดยไม่มีใครในโลกภายนอกทราบที่ท่านอยู่ ณ ที่ใด ช่วงเวลานี้เองที่เฮนรี มอร์ดัน สแตนดลีย์ นักข่าวจากนิวยอร์ก รับคำท้าทายในการ “ตามหาลิวینگสโตน”

วันที่ 10 พฤศจิกายน 1871 กองคาราวานของสแตนดลีย์พร้อมด้วยสัมภาระ เดินทางมาถึงเมืองอูจิจิในแอฟริกา ลิวینگสโตนผู้ผ่ายผอมและอ่อนแรงได้เดินออกมาต้อนรับ สแตนดลีย์ยื่นถอดหมวกของเขาออกและโค้งคำนับ พร้อมกับกล่าวคำทักทายอันกลายเป็นประโยคอมตะที่โด่งดังในทุกวันนี้ว่า “ผมเดาว่าท่านคือ ดร. ลิวینگสโตน”

[Dr. Livingstone, I presume.]

เป็นที่รักทั่วทั้งโลก

ลิวینگสโตนกลายเป็นที่รักและเป็นที่เคารพยกย่องจากคนทั่วโลก กระนั้นเมื่อสแตนดลีย์พบกับท่าน ท่านกำลังอยู่ในสภาพอ่อนแอและขาดสารอาหาร มิตรภาพของทั้งสองเริ่มต้นขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังจากที่ลิวینگสโตนเสียชีวิตไปแล้ว สแตนดลีย์ได้กลายมาเป็นผู้ที่คอยเขียนเขียนบรรดามิชชันนารีที่เดินทางเข้าไปทำ

พันธกิจอย่างแข็งแกร่ง ในดินแดนที่เพื่อนของเขาได้เปิดประตูออกสู่โลก

เดวิด ลีฟวิงสโตน ได้จากไปอยู่กับพระเจ้าเมื่อวันที่ 30 เมษายน 1873 หลังจากที่ต้องเจ็บป่วยอย่างยาวนาน เพื่อนร่วมงานชาวแอฟริกันของท่านรายงานว่าพวกเขาได้เข้าไปพบกับร่างของลีฟวิงสโตนกำลังถูกเข้าอยู่ข้างเตียงของท่าน ที่ซึ่งท่านได้อธิษฐานเป็นครั้งสุดท้าย หลังจากนั้น ร่างของท่าน พร้อมกับสัมภาระ เอกสาร และแผนที่ของท่าน ได้ถูกขนย้ายไปยังชายฝั่งบาคาโมโยเพื่อส่งกลับสู่ประเทศอังกฤษ ซึ่งท่านได้ถูกฝังร่างไว้ที่วิหารเวสมินสเตอร์

ฮัดสัน เทย์เลอร์ นักผจญภัยของพระเจ้า

โดย ฟิลลิส ทอมป์สัน

ฮัดสัน เทย์เลอร์ เกิดที่เมืองบาร์นสลีย์ ประเทศอังกฤษ บิดาของท่านเป็นเจ้าของร้านขายยา เป็นคนที่มีระเบียบ วินัยแต่ก็ใจดี มารดาของท่านเป็นคนอ่อนโยนและท่านมีน้องสาวอีก 2 คน

บิดาของท่านเป็นผู้จัดการศึกษาในบ้านให้กับท่านจนถึงอายุ 11 ปี แล้วท่านก็เข้าเรียนในโรงเรียน และได้กลายเป็นนักเรียนดีเด่น

เมื่อท่านอายุ 16 ปี ท่านได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านในช่วงบ่ายของวันหนึ่ง ขณะที่ท่านได้อ่านหนังสือบันทึกเล่มหนึ่งของบิดาของท่าน ในเวลานั้นเองที่ท่านตระหนักขึ้นได้ว่า ทุกๆเรื่องที่ท่านได้รับการสั่งสอนเกี่ยวกับพระเจ้าและพระเยซูคริสต์ตั้งแต่ในปฐมวัยนั้นเป็นความจริง และในขณะที่เดียวกันนั้นเอง มารดาของท่านและน้องสาวก็กำลังอธิษฐานเพื่อท่านอยู่

เมื่ออายุ 18 ปี พระเจ้าได้ทรงเรียกท่านโดยตรัสว่า “จงออกไปเพื่อเรายังประเทศจีน” ด้วยความ

เชื่อฟัง ท่านได้ลาจากบ้านของท่านเพื่อไปเรียนแพทย์ที่เมืองฮัล ด้วยว่าความรู้และประสบการณ์ด้านการแพทย์ย่อมเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในต่างแดน

แต่นอกจากนี้ ท่านยังต้องพิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงสามารถและจะทรงจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นให้แก่ท่าน โดยผ่านทางการอธิษฐานเท่านั้น ท่านจึงตั้งเวลาไว้เพื่อรอคอยพระเจ้า นายจ้างของท่านมักจะลืมจ่ายค่าจ้างของท่านอยู่บ่อยๆจนต้องขอให้ท่านช่วยเตือนความจำท่านก็ทูลขอให้พระเจ้าทรงเป็นผู้เตือนความจำให้กับนายจ้างของท่าน และพระองค์ก็ทรงกระทำเช่นนั้นเสมอมา ในบางครั้งพระองค์ก็ทรงเตือนความจำของนายจ้างอย่างทันเวลาในขณะที่ท่านกำลังรับประทานข้าวต้มขมสุดท้ายที่เหลืออยู่พอดี

ครั้งหนึ่งท่านเคยมอบเงินก้อนสุดท้ายที่ท่านมีให้กับครอบครัวที่กำลังหิวโหยครอบครัวหนึ่ง พระเจ้าก็ทรงนำเงินจำนวน 10 เท่าของท่านให้ออกไปกลับคืนมาในเวลาไม่ถึง 12 ชั่วโมง

ไม่นานหลังจากนั้น ท่านได้ย้ายไปยังกรุงลอนดอนเพื่อเรียนวิชาแพทย์ในโรงพยาบาล อีกครั้งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งจำเป็นให้แก่ท่าน โดยขณะนั้นท่านเกือบจะตายด้วยการป่วยติดเชื้อมันรุนแรง จนท่านเองก็ทำใจที่จะตายแล้ว แต่พระเจ้าทรงช่วยชีวิตของท่านไว้ไม่ให้ตาย

สมาคมเพื่อการประกาศข่าวประเสริฐในประเทศจีนได้ตอบรับท่านในฐานะมิชชันนารี ท่านได้โดยสารเรือชื่อว่า “ดัมฟรายส์” [Dumfries] ออกจากอังกฤษไปในปี 1853 การเดินทางใช้เวลา 5 เดือนครึ่ง จนท่านไปถึงเมืองจีน มีอยู่ถึงสองครั้งที่เรือโดยสารลำเล็กๆของท่านนั้นเกือบจะชนกับหินโสโครกอับปางลง แต่พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของท่านและทรง

ช่วยผู้ทุกข์คนบนเรือไว้ ประสบการณ์เหล่านี้ยิ่งทำให้
ความเชื่อของฮัดสัน เทย์เลอร์เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

เมื่อถึงเมืองจินในที่สุด ท่านก็ได้พบว่าประเทศ
จินนั้นกำลังแตกหักในสงครามกลางเมือง นครเซีย
งไฮ้กลายเป็นสมรภูมิอันดุเดือด

ท่านยังคงปฏิบัติงานต่อไป ทั้งเรียนภาษาและ
แจกใบปลิว ไม่นานท่านก็ย้ายเข้าไปอาศัยอยู่ท่ามกลาง
พวกชาวบ้านด้วย คราวนี้ท่าน ได้ยินแม่กระตังเสียง
การสู้รบแทบจะตลอดเวลาเลยทีเดียว

หลังจากนั้น 8 เดือน ทางสมาคมฯ ได้ส่งผู้ช่วย
คนหนึ่งมาให้ท่าน ท่านจึงย้ายเข้าไปยังสถานีพันธกิจ
และทำการเทศนาและแจกใบปลิวต่อไป กระทั่งออก
เดินทางด้วยแม่ในระหว่างสงครามกลางเมือง

ครั้งหนึ่งเมื่อท่านเดินทางเลียบแม่น้ำจนถึง
เมืองกาซิง การเดินทางครั้งนี้ได้เปิดตาของท่านและ
วางภาระอันยิ่งใหญ่ไว้ในใจของท่าน เมื่อท่านได้เห็น
ผู้คนอีกจำนวนหลายล้านคนที่พระกิตติคุณยังเข้าไม่ถึง

ท่านตัดสินใจเปลี่ยนชุดเครื่องแต่งกายของ
ท่านให้เป็นแบบชาวจีน เพื่อว่าท่านจะได้เดินทางอย่าง
อิสระท่ามกลางมวลชน ซึ่งท่านได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์
เป็นอย่างมากจากชาวยุโรป แต่การตัดสินใจนี้ของ
ท่านได้ช่วยเรื่องการเดินทางของท่านจริงๆ

ไม่นาน ท่านก็ได้ย้ายไปอยู่ในเมืองนิงโป เมือง
ท่าอีกเมืองหนึ่ง ที่นี่เองที่ท่านได้พบกับนางสาวอัล
เดอร์ซีย์ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนสตรีโปรเตสแตนต์แห่งแรก
ในเมืองจิน โดยครุคน หนึ่งเป็นลูกกำพร้าของ
มิชชันนารีชื่อว่า มาเรีย เธอกับฮัดสันตกหลุมรักกัน
อย่างรวดเร็ว อีกครั้งหนึ่งที่คำอธิษฐานของท่านช่วย
นำทางให้ เมื่อมาเรียอายุครบ 21 ปี ทั้งสองก็แต่งงาน
กัน

ครอบครัวเทย์เลอร์ย้ายเข้าไปพักอาศัยอยู่ใน
โบสถ์แห่งหนึ่ง จากนั้นไม่นานทั้งคู่ก็สาละวนกับการ
เทศนาและการสั่งสอน และก็มีชาวจีนรับเชื่อ

ต่อมา ความเจ็บป่วยได้ส่งพวกท่านให้กลับไป
ยังอังกฤษ ที่ซึ่งท่านสาละวนกับการปรับปรุงการแปล
พระคัมภีร์ภาษาจีนภาคพันธสัญญาใหม่

พระเจ้าทรงมีแผนการที่ยิ่งใหญ่รออยู่สำหรับ
ท่าน และประทานภาระใจอันใหญ่หลวงให้ท่าน
ปรารถนาจะเข้าไปถึงแผ่นดินจีนชั้นใน ท่านได้ทำ
เรื่องขอร้องให้สมาคมฯ ส่งมิชชันนารีเข้าไปยังแผ่นดิน
จีนชั้นใน แต่ก็ไม่มีใครที่จะสามารถไปได้

ฮัดสันคิดกระทั่งว่าจะจัดตั้งสมาคมมิชชันด้วย
ตัวเองขึ้นมา แต่ก็ต้องตกไปด้วยภาระความรับผิดชอบ
ต่างๆ แต่คนอีกหลายล้านชีวิตในแผ่นดินชั้นในที่ยัง
เข้าไม่ถึง ก็เป็นภาพที่ยังคงบีบหัวใจท่านและท่านต้อง
ลงมือทำอะไรบางอย่าง

ประเทศจีนในเวลานั้นมี 11 มณฑลและทิเบต
ท่านได้อธิษฐานต่อพระเจ้าทูลขอพระองค์ให้ทรงนำ
มิชชันนารีมาอย่างน้อย 2 คนต่อหนึ่งมณฑล พอถึง
เดือนมิถุนายน 1865 ท่านได้อธิษฐานทูลขอมิชชันนารี
24 คนจากพระเจ้า

ท่านเริ่มจัดการประชุมขึ้นในอังกฤษ สก็อต
แลนด์ และไอร์แลนด์ ข่าวสารถูกกระจายออกไปและ
ความสนใจก็เริ่มก่อตัวขึ้น เมื่อถึงเดือนพฤษภาคม
1866 ท่านก็มีคณะมิชชันนารี 24 คนที่พร้อมออก
เดินทาง

พระเจ้าทรงจัดเตรียมเงินทุนที่จำเป็นให้พวก
ท่านอย่างน่าอัศจรรย์ในนาที่ สุดท้าย ในเวลานั้นท่านมี
อายุ 33 ปี

พระเจ้าทรงใช้เวลา 40 ปีในการเปิดประตูของ
แต่ละมณฑลในประเทศจีนที่ฮัดสันระบุไว้ในแผนที่

สถานีพันธกิจแห่งสุดท้าย ได้จัดตั้งขึ้นที่ริมทะเลสาบ
ตอนนี้ทุกมณฑลพร้อมเปิดรับพระกิตติคุณแล้ว

ในตลอดช่วง 40 ปีนี้ คนงานอีกกว่า 800 คน
ได้เดินทางมาสมทบในแผ่นดินจีนชั้นในและกระจาย
ตัวออกไปทั่วประเทศ

พระเจ้าได้ทรงตอบคำอธิษฐานเพื่อประเทศจีน
ของ ฮัคสัน เทย์เลอร์ ท่านได้จากไปอยู่กับพระเจ้า
อย่างสงบในขณะที่กำลังนอนหลับเมื่อท่านมีอายุ 73 ปี
ในแผ่นดินจีนที่ท่านรักอย่างสุดหัวใจนั่นเอง